

Một thời đức Phật tại cung trời Đao Lợi thuyết pháp cho thánh mẫu Ma Da nghe. Trong pháp hội này, Bồ tát Địa Tạng nương oai thần của Phật mà lược thuật về những tội phước báo ứng của chúng sanh trong chốn địa ngục. Tất cả đều tùy theo ác nghiệp đã gây mà đọa vào những địa ngục và chịu sự hành phạt khác nhau. Nếu tội lỗi vô biên thì địa ngục cũng biến ra vô lượng.

Họa phẩm “**Bức Tranh Nhân Quả**” này là những hình ảnh được biến tướng từ trong **KINH ĐỊA TẠNG THẬP VƯƠNG** nhằm cảnh tỉnh mọi người nên làm lành lánh dữ qui hướng về Tam Bảo tu hành để mau thoát khỏi sanh tử luân hồi. Thăm nghĩ, âm dương tuy không hai lẽ nhưng tội phước thì có đôi đường. Trời đất minh mông, thăm thẳm bốn loài sáu nẻo. Tình người như sương mai, thế sự tựa nương dâu. Chìm đắm nhiều thay đổi, cuộc gặp gỡ khó thường hằng. Hoa tàn còn có ngày hé nụ, người ra đi có trở lại bao giờ ?. Chìm đắm muôn đời, luân hồi vạn kiếp. Than ôi! Nơi Âm phủ hồn phách không nơi nương tựa, trước Diêm Vương tội lỗi chẳng thể giải trừ. Rất mong thay ! Mọi người nên gấp rút hướng thiện tu trì, cần cầu giải thoát...

**“Nam Mô Địa Tạng Thập Vương
Độ Cho hồn đặng Tây Phương mau về.”**

Phật dạy: "Người ở trong ba đường ác khó được giải thoát, ví như có một con rùa mù ở trong biển rộng tám muôn bốn ngàn dặm, một trăm năm mới nổi lên mặt nước một lần.

Như vậy, con rùa này có thể gặp được bông cây nổi để chui vào không? Còn người ở trong ba đường ác muốn trở lại làm thân người, thật khó hơn rùa gặp được bông cây. Do

vì người ở trong ba đường ác không hiểu biết, không khuôn phép, không biết thiện ác, không nhận biết cha mẹ, không biết bố thí, ăn thịt lẫn nhau, ý mạnh hiếp yếu... Những hạng người như thế, ăn giết lẫn nhau, tử khổ vào khổ, trôi lăn nẻo ác, biết bao giờ thoát ra.

Hối hận đã muộn, quý vô thường, phán quan đến tính sổ. Đến giây phút này, cơn đại mộng mới tỉnh, lúc sống tạo o những nghiệp nhân gì, sau khi chết tất cả đều được suy tính rõ ràng.

**Quỉ vương Dạ
Xoa ế u do
nghiệp lực biến
hiện. Những cảnh
tượng hiện có ở
địa ngục, đều do
nghiệp lực của
mình chiêu cảm.
Người không tạo
nhân đọa địa
ngục, thì không
cảm đến cảnh
giới tối tăm sợ hãi.**

第一殿
秦廣冥王

第一殿
秦廣冥王

TÂN
QUANG
MINH
VƯƠNG

Vua điện này là chủ quản chuyện sống lâu, chết yếu, kiết hung, chịu hình phạt tội báo ở chốn âm phủ. Tất cả những linh hồn mắc tội đều bị áp giải đến điện này để chịu sự xét xử, sau đó chiếu theo tội nặng nhẹ mà đày đến các địa ngục khác để chịu tội tiêu nghiệp. Nếu tội và phước bằng nhau thì khỏi bị hình phạt và được dẫn thẳng đến điện thứ mười để đi đầu thai.

Căn cứ theo những nghiệp lực người đã gây , linh hồn bị áp giải đến các ngục để chịu tội báo. Do nghiệp lực lưu chuyển, nên tất cả những nghiệp lực nào đã tạo lúc còn sống thì phải đọa vào cảnh địa ngục, chịu hình phạt đó, tất cả tội

nhơn đều phải tuần tự đi chịu tội khổ mà mình đã tạo ra.

Người làm việc công tác giáo dục xã hội, chủ yếu phục vụ mọi người, giáo dục quần chúng thì niệm niệm phải lấy quần chúng làm trước. Nếu trong việc làm ấy, chỉ biết mưu mô kiếm lợi cho mình, thì không chỉ phá hoại nhân cách mà lại còn cô phụ tấm lòng chân thành của mọi người.

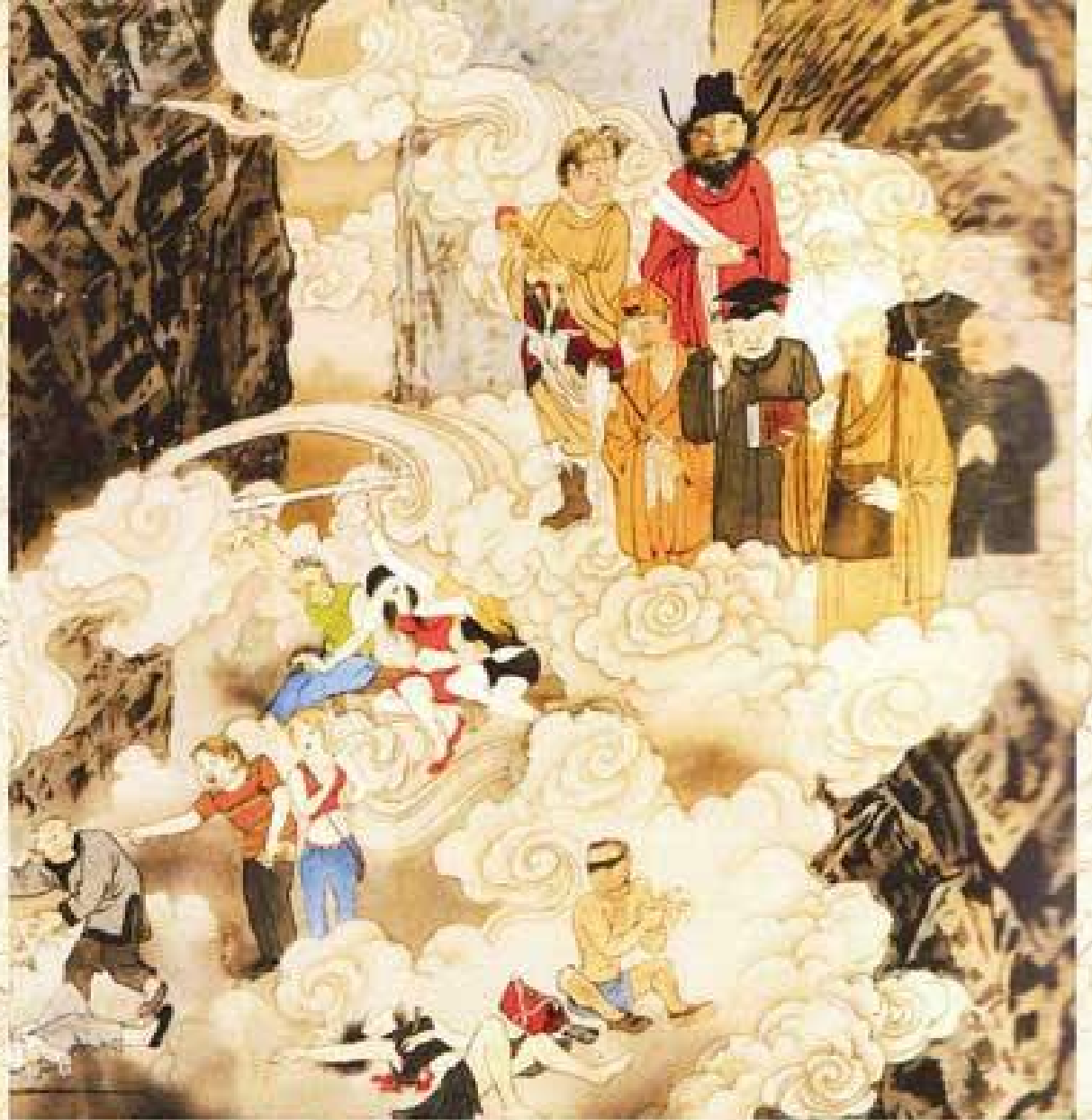
Ví như tụng kinh bái sám cầu nguyện cho người, mà sót chữ hoặc không chuyên tâm thành khẩn. Sau khi chết, trước hết phải đọc kinh bổ khuyết để tiêu nghiệp, tội hết lại áp giải đến các cửa ngục khác để chịu tội đã tạo.

Tri thức tài năng, có thể làm phước cho mọi người, mà cũng có thể làm tổn hại cho mọi người, gá mợn danh hiệu tôn giáo, không phụng trì kinh điển giới luật, y giáo phụng hành, một mai vô

thường đến, khổ báo thật khó tránh. Huống chi *“Một hạt gạo của thí chủ lớn như núi Tu Di. Đời này không rõ đạo, đời sau phải mang lông đội sừng mà đền trả”*.

Các ngành các nghề xem thường đạo đức, tạo nên tội nghiệp vô biên. Tất cả tội lỗi của con người đều do ba độc tham, sân, si mà ra. Ngày nay đạo đức suy đồi, vì không noi theo lời dạy của Thánh hiền, rất nhiều người chỉ nhận thức ở bề ngoài của tôn giáo, nhưng không biết rằng tinh thần chân chánh của tôn giáo chính là đạo đức giáo dục. Cho nên chỉ trọng hình thức mà không tôn trọng kết quả thực chất, làm cho vô số chúng sanh đi vào con đường si mê lầm lạc.

Học không giữ đạo, hổ thẹn với Thánh hiền. Đọc sách Thánh hiền mục đích là để giáo hóa nhân dân. Người không y giáo phụng hành, lấy thân làm gương, thì sẽ rơi vào danh lợi. Sau khi chết đều phải đến trước địa ngục này thọ giáo thêm, khi học xong lại dẫn đến địa ngục khác để chịu tội cho tiêu nghiệp.

Trước Nguyệt Kính Đài không có người lương thiện, những kẻ điêu ngoa gian trá khó trốn khỏi hành hình. “Muôn thứ không mang đi, chỉ có nghiệp theo thân” Tội lỗi một đời, trước Nguyệt Kính Đài đều hiện nguyên hình, chứng cứ rõ ràng không thể chối cãi.

Trăm điều thiện hiếu là gốc, tội nặng nhất là tự sát. Tự sát là ngu si, cũng là rất khổ, sau khi tự sát chịu tội báo lại càng khổ hơn. Tội nhưn phải chịu sự đau khổ tự sát trở lại nhiều lần, do vì bổn ân chưa báo, trách nhiệm chưa rồi mà lại tự sát, coi

thường mạng sống, không chỉ khiến cha mẹ đau lòng, bỏ bê gia đình không ai trông nom. Đây là thảm kịch ở đời, cho nên tội báo rất nặng.

Thiên hạ loạn lạc dường như mất hết lương tri lương năng, đây bởi vì không nhận thức được sự dạy dỗ về đạo đức. Người sống trong đời rất dễ tạo ra nhiều tội nghiệp như: đam mê dâm dục, nghiện ngập cờ bạc, ghiền rượu hút chích, bất hiếu cha mẹ, quên ân bội nghĩa... Cho nên nói:

***“Một khi lỡ chân, ngàn đời ân hận,
Đến khi sắp chết, hối hận muộn màng”.***

第二殿
楚江冥王

第二
殿
楚江
冥王

SỞ
GIANG
MINH
VƯƠNG

Sở Giang Minh Vương làm chủ điện thứ hai, chưởng quản các địa ngục: Địa ngục Hoạt Đại... Những người đày vào đây chịu tội là do lúc sống gây ra quá nhiều tội nghiệp sát sanh, nên phải chịu tội hình giống như lúc sống đã làm, giết chúng sanh như thế nào thì phải bị giết lại như thế đó.

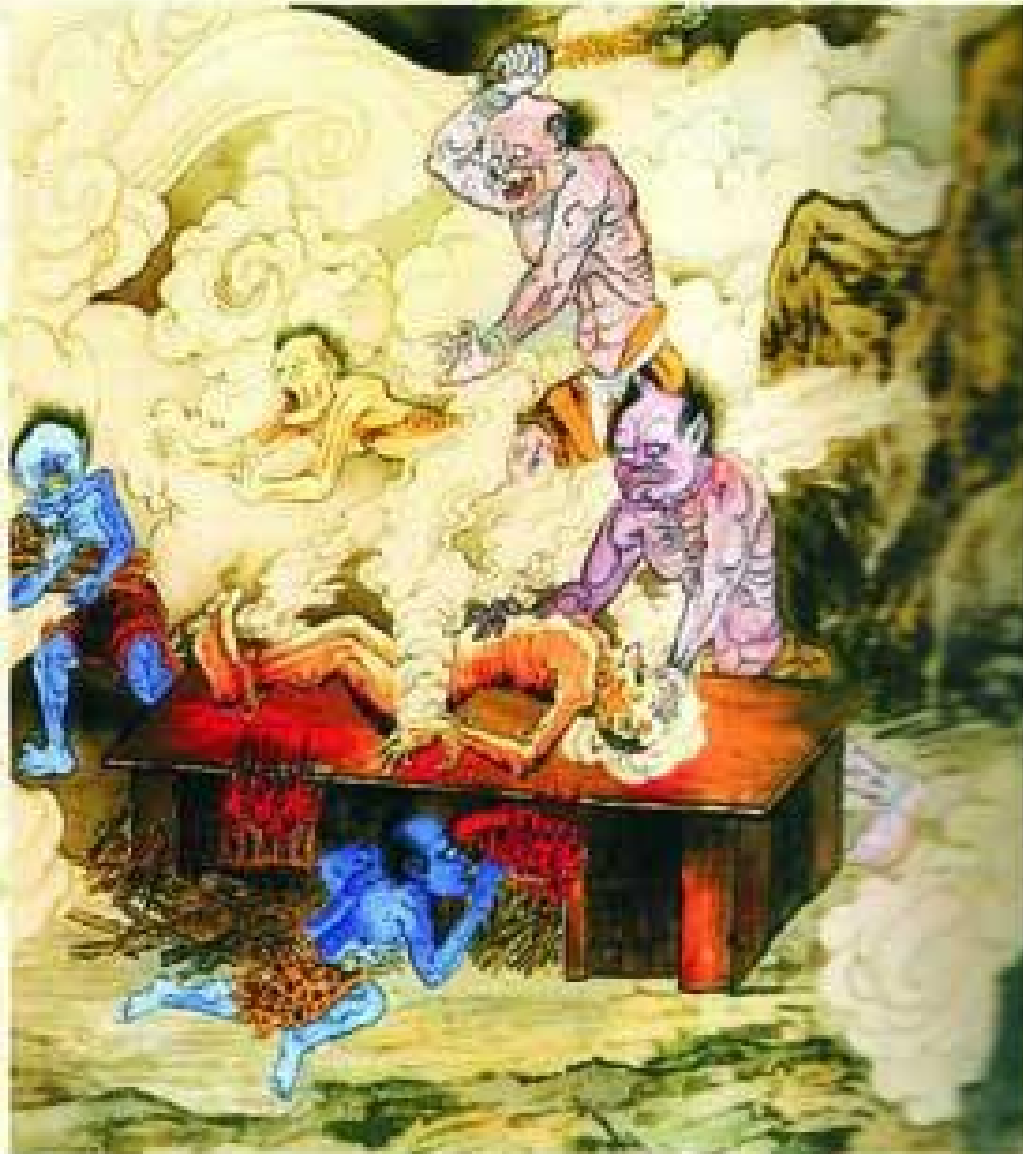
ĐỊA NGỤC LÁ KIỀM

Kinh Khởi Thế chép: “Lúc còn sống không có lòng từ bi xúi giục kẻ khác dùng dao gậy đánh nhau, hoặc sai khiến chiến đấu, hoặc tụ tập đông người đấu nhau, hoặc xâm lấn đất đai, khiêu khích chiến tranh, sau khi chết đọa vào tội báo này”. Kẻ cứng cố thể lực, ỷ mạnh hiếp yếu, đề cao cạnh tranh biến thành đấu tranh, đề cao đấu tranh biến thành chiến tranh, bá tánh vô tội chịu lấy kiếp nạn chưa từng

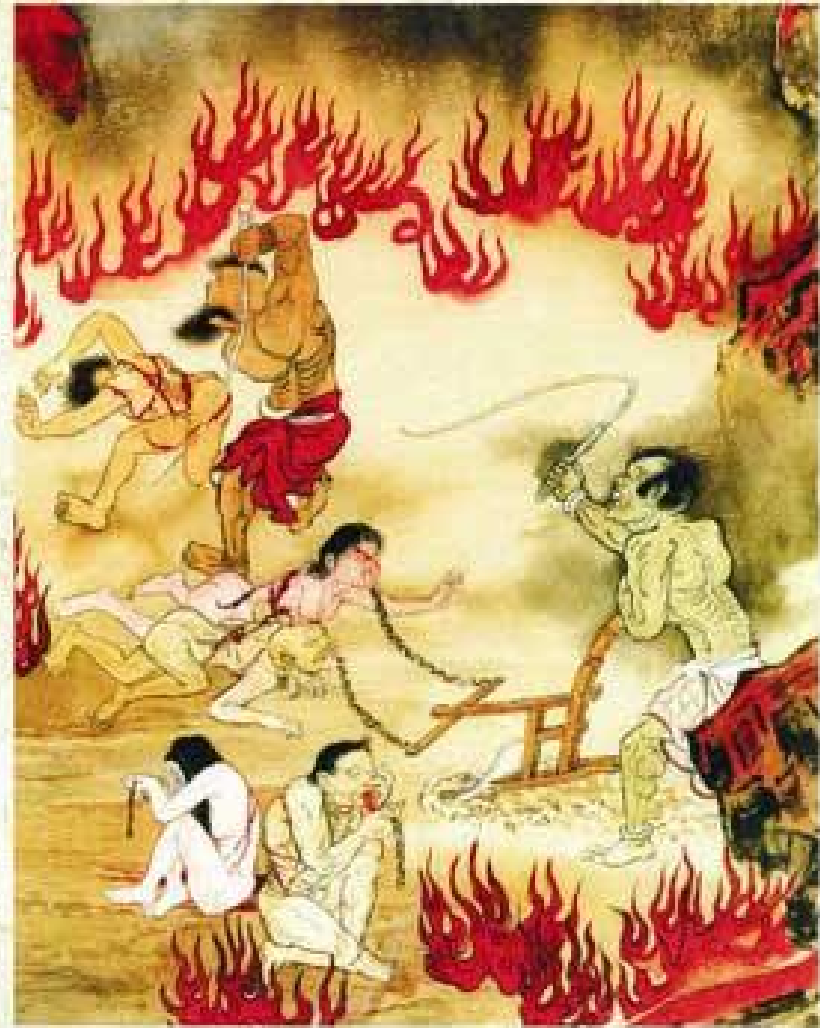
ĐỊA NGỤC NẰM GIƯỜNG LỬA

Trong Kinh chép: “Người phạm tà dâm, đàn ông thì ôm lấy cột đồng, đàn bà thì nằm giường sắt”. Lại chép: “Người ưa thích sát sanh, nướng, chiên, quay, kho, chưng, hầm, thui thịt chúng sanh, dấm đập côn trùng, sau khi chết đều đọa vào trong địa ngục này, lại phải chịu khổ hình trong thời gian rất dài.”

ĐỊA NGỤC DÙNG LƯỚI KÉO CÀY

Thị phi đều do mở miệng, tội ác của khẩu nghiệp đã tạo ra thật không cùng tận, tội khổ ấy đã nhiều lại rất thâm. Trong địa ngục này, quỷ Dạ Xoa đem lưới người tội kéo dài ra, sau đó dùng móc sắt cày bừa trên đó. Phật dạy: “Người nói lời hai lưỡi, trước mặt nói phải sau lưng nói trái” thì thọ khổ não này, gào khóc kêu la không thôi. Tội này hết rồi, lại phải đọa vào ngục uống nước đồng sôi, thiêu đốt cổ họng cho đến cháy cả tim, phổi, gan, ruột... chịu các khổ sở do vì miệng lưỡi tạo ra các thứ tội nghiệp. Lại hủy báng Phật pháp, Thánh hiền, đặt điều gây chuyện, dẫn đến xung đột trọng đại, lường gạt người già yếu, lương thiện... sau khi chết khó mà tránh khỏi đọa địa ngục kéo lưới.

ĐỊA NGỤC ĐÂM BỤNG

Kinh chép: “Người có tâm ác độc hại chúng sanh lấy dao chặt, chĩa đâm cá và các loài thủy tộc, hoặc săn bắn cầm thú thì phải chịu tội báo đâm bụng”. Tội báo này không chỉ đâm bụng, mà còn đâm khắp thân cho đến máu thịt tan nát mới thôi, đau khổ muôn phần, gió thổi sống trở lại, chịu tội báo nhiều lần, đau khổ khó mà diễn tả.

ĐỊA NGỤC ÔM CỘT ĐỒNG

Ngạn ngữ chép:
“No ấm nghiêm dâm dục”.
Ngày nay, tệ nạn tà
dâm lan tràn, người bị
tội báo này là lúc
còn sống, đam mê dâm
dục như tà dâm, hiếp
dâm, mua bán lưu hành
các độc phẩm khiêu
dâm như: sách báo,
băng video, đĩa CD,
DVD, hoặc tự chụp
hình, quay phim, lưu

trữ, trưng bày nơi công cộng v.v... Những kẻ ấy, sau khi chết bị
đọa vào địa ngục này, thân ôm cột đồng rục lửa, toàn thân máu
thịt cháy khét, chết đi sống lại, nỗi thống khổ ấy thật khó kham.
Khi tội nghiệp hết, phần nhiều đọa vào loài súc sanh, nghiệp
báo ở súc sanh hết, nếu được làm thân người, đa phần là nghèo
hèn, chết yếu, hoặc bị quả báo tái sanh vào nơi xấu ác.

ĐỊA NGỤC LẠNH GIÁ

Trong kinh chép: “Ném chúng sanh đến chỗ băng lạnh, để lạnh cho đến chết, giống như bắt cá đem để vào kho lạnh, khiến lạnh dần đến chết.”. Ngoài ra, người sau khi tắt thở, thần thức chưa rời khỏi thể xác liền bị đưa vào phòng lạnh,

việc làm này thật là bất nhân, sau khi chết đi đều đọa vào ngục này. Sách Ngọc Chuẩn chép: “Ý thế hiếp người khiến người thất vọng đau lòng, cũng bị đọa vào ngục này”. Ngày nay nhiều bọn du côn dùng mọi thủ đoạn hăm dọa, ép buộc đối phương phải tuân theo, những kẻ ấy sau khi chết đi khó tránh khỏi bị đọa vào địa ngục này. Lại có kẻ đam mê tử sắc, bất hiếu cha mẹ cũng như thế.

ĐỊA NGỤC CHÉM CHẶT

Con người vì tham ăn ngon no miệng bụng, thích ăn thịt có máu huyết, hoặc chém chặt, chặt khi còn sống, chặt thành từng miếng. Kẻ tạo loại sát nghiệp này, sau khi chết đều bị quả báo bị chém chặt. Như kệ kinh chép: “Tâm như người thợ vẽ, tự vẽ vờl các thứ.” Nghiệp quả rõ ràng tự mình lãnh chịu.

ĐỊA NGỤC DỪNG ROI ĐÁNH

Động vật tuy nhỏ nhưng cũng là một sanh mạng, nếu cố ý dùng roi đánh hoặc dẫm đạp động vật nhỏ, nhỏ như loài kiến, tuy chúng không biết nói chuyện, không có khả năng chống cự, nhưng sự đau khổ của chúng giống như loài người không khác. Lúc còn sống không có lòng từ bi, sau khi chết bị roi gậy quất vào thân, tội báo như bóng theo hình, vay một trả một, chúng ta phải nên cảnh giác.

第三殿
宋帝冥王

ĐIÊN
TRÚ
BA

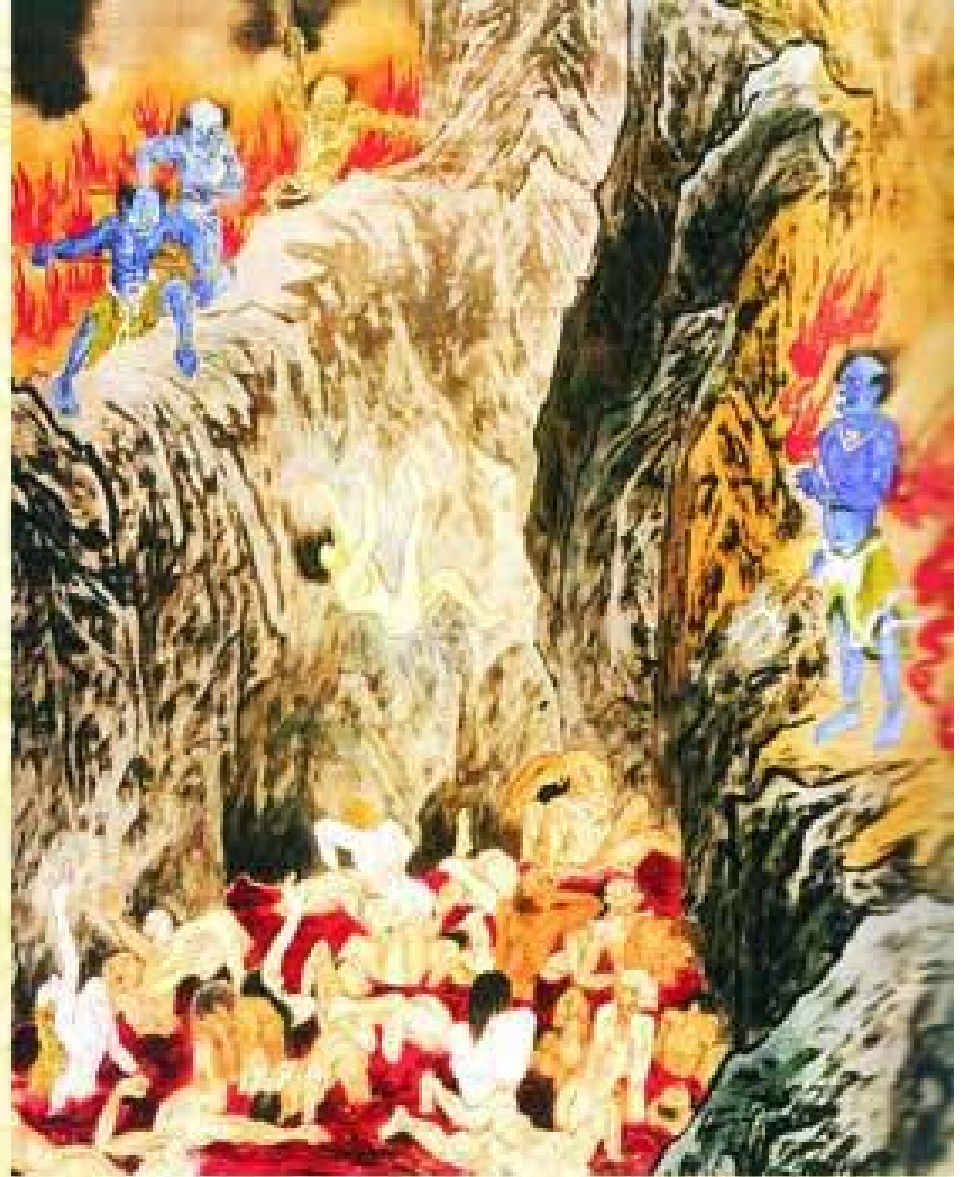
TỔNG
ĐỂ
MINH
VƯƠNG

Vị vua này làm chủ quản các địa ngục: Địa ngục Hắc thẳng... những kẻ đọa vào địa ngục này, tội căn phần nhiều là do tà kiến, cuồng oán, ngu si, ưa sát sanh mà chiêu cảm. Tội nhân thân bị giam hãm trong lửa dữ bùng cháy, lại bị dây sắt trói buộc, sau bị xô rớt xuống lưỡi dao sắt nóng, bên cạnh có chó sắt răng nanh bén nhọn chạy đến toàn thân đều bị banh ra ăn nuốt, thê thảm không thể tả, tiếng bi thương kêu la thấu trời, không có người cứu. Khi thọ tội xong, nếu còn có những tội khác, lại đọa qua những địa ngục khác nữa để tiếp tục thọ khổ.

ĐỊA NGỤC MÁU MỬ

Sách Ngọc Lịch chép: “Lúc sống ưa mổ giết sanh linh, động vật thì sẽ đọa vào ngục này”. Cảnh tượng động vật bị giết hại thật là tàn nhẫn, máu chảy như nước, ở trong vũng máu kêu gào giã giụa đến chết, đây thật là bi thảm. Nếu là con người, lẽ nào chúng ta không phần nộ báo thù? Kinh chép: Mưu kế chiếm đoạt tài sản của kẻ khác, ví như lường gạt tiền tài của người già không biết chữ, khiến cho họ cô đơn khổ sở, ngậm hờn mà chết. Đây đều là tạo tội cực ác, giống như loài quỷ uống máu, sau khi chết đọa vào địa ngục này, tất cả đều phải đền trả”.

ĐỊA NGỤC ĐÂM GIÃ

Kinh luật chép: “Lúc còn sống ác tâm đâm giã, giết hại chúng sanh, sau khi chết đọa vào địa ngục này”. Vì muốn ăn no món ngon vật lạ, đem thịt cá quết thành tương, hoặc vo thành viên tròn. Lại nữa, trong kinh chép: “Những người thường hay gian lận gạt hại người, chuyên môn lừa đảo người già, phụ nữ, trẻ con,

khiến cho họ khổ sở cô đơn, không nơi nương tựa, sau khi chết khó thoát khỏi cái khổ đâm giã”

ĐỊA NGỤC QUỶ ĐÓI

Người đọa vào ngục này đều do xan tham bòn xén, không chịu bố thí. Các quỷ đói phải chịu khổ đói khát, lửa tự thiêu thân, chịu nhiều khổ não, nước mắt như mưa, gào khóc thê thảm, than thở bi ai, chịu khổ đắng cay. Nương vào lòng từ bi của Bồ tát Quán Âm mang thức ăn đến cứu bạt, trong khoảnh khắc này nếu kẻ nào ăn năn sám hối, liền được thoát khỏi đường ngạ quỷ.

ĐỊA NGỤC MÓC MẮT

Quả báo ở địa ngục này là không bao giờ hết, vì gây rất nhiều tội chẳng phải là một, tạo nhiều ác nghiệp thì thọ nhiều tội báo, móc mắt chỉ là một trong những cực hình mà thôi. Trong

kinh chép: “Người giả tạo vẫn kiên đoạt lấy tài sản sự nghiệp của kẻ khác khi chết đọa vào ngục này”. Lại chép: “Người tạo ra các nghiệp bất thiện, trước sẽ đọa vào đại địa ngục Hắc Thằng, sau đó phải chịu lấy quả báo móc mắt”.

ĐỊA NGỤC CHẶT CHÂN

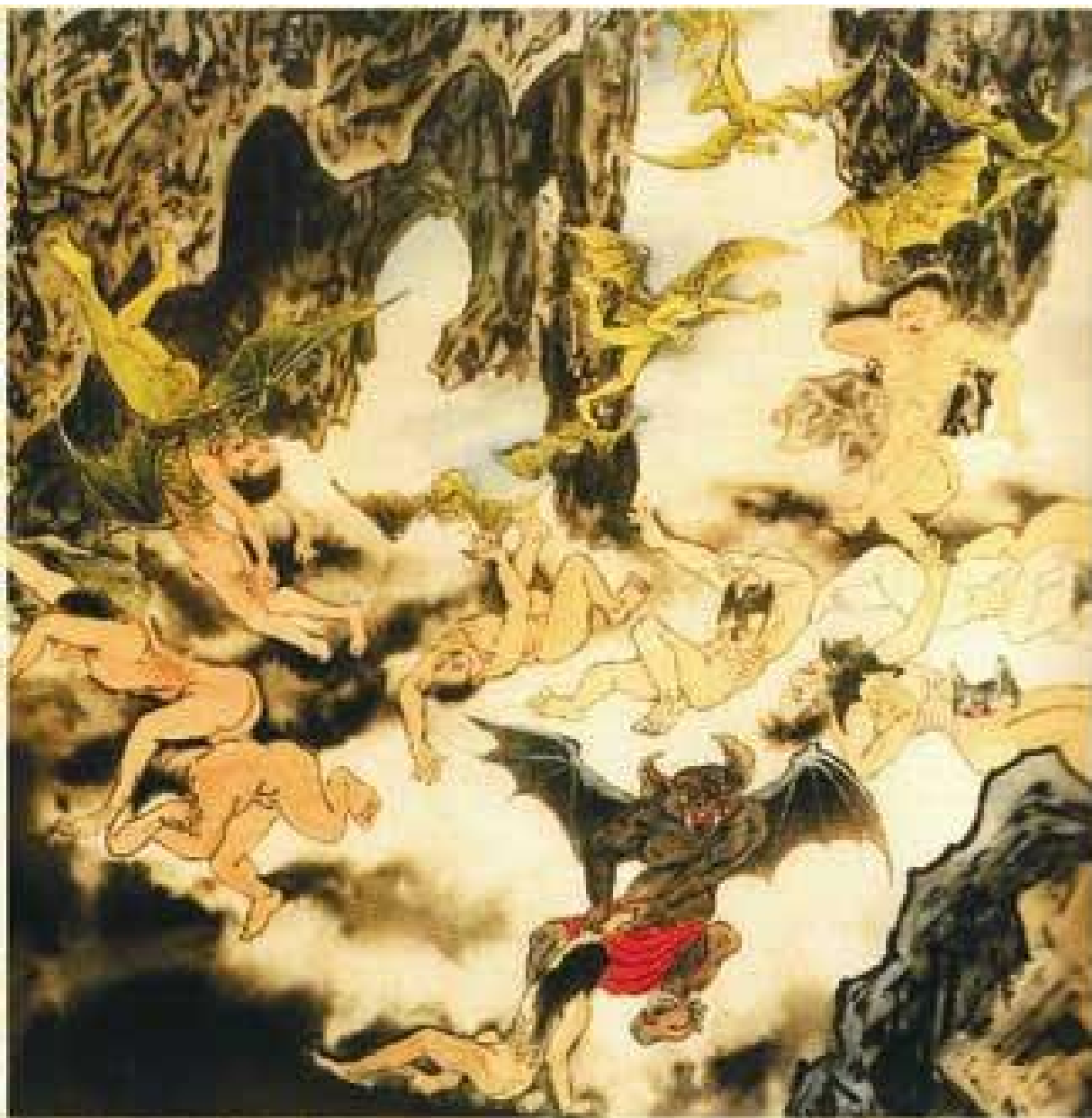
Kinh chép: “Người lúc còn sống ỷ mạnh hiếp yếu, cậy quyền thế đàn áp khắc nghiệt với kẻ dưới, như khắc nghiệt với thuộc hạ, người làm công, khiến cho họ không có nơi sinh sống. Người làm việc như thế, sau khi chết bị đọa vào địa ngục chặt chân”.

ĐỊA NGỤC NƯỚC TIỂU BÙN PHÂN

Khắp nơi trong địa ngục này đều là bùn phân và nước đồng sôi, không chỉ có mùi hôi thúi khó chịu, mà trong phân còn có giò, giò cứng bén như thép, tội nhân ăn giò, giò chui vào trong thân, trước ăn cái môi, kế đến ăn lưỡi, tiếp đến ăn cổ họng,

tim, gan, phổi, lá lách, ruột non, ruột già, gân cốt.. cho đến tất cả các máu thịt, trải qua vô lượng trăm ngàn năm mới hết. Nếu lúc còn sống thích ăn ruột, bao tử của heo, bò, dê... Uống rượu say sưa xong loạn tâm tạo nhiều tội lỗi như: ngộ nghịch với cha mẹ, xâm phạm thân hữu, gian dâm vợ người, bỏ phế sự nghiệp, dùng lời thô lỗ mắng người... tất cả đều đọa vào ngục này. Ngày nay tuy khoa học kỹ thuật phát triển văn minh, trái lại đạo đức của con người ngày càng xuống cấp, tự mình phải nên gẫm xét.

ĐỊA NGỤC DỜI HÚT MÁU

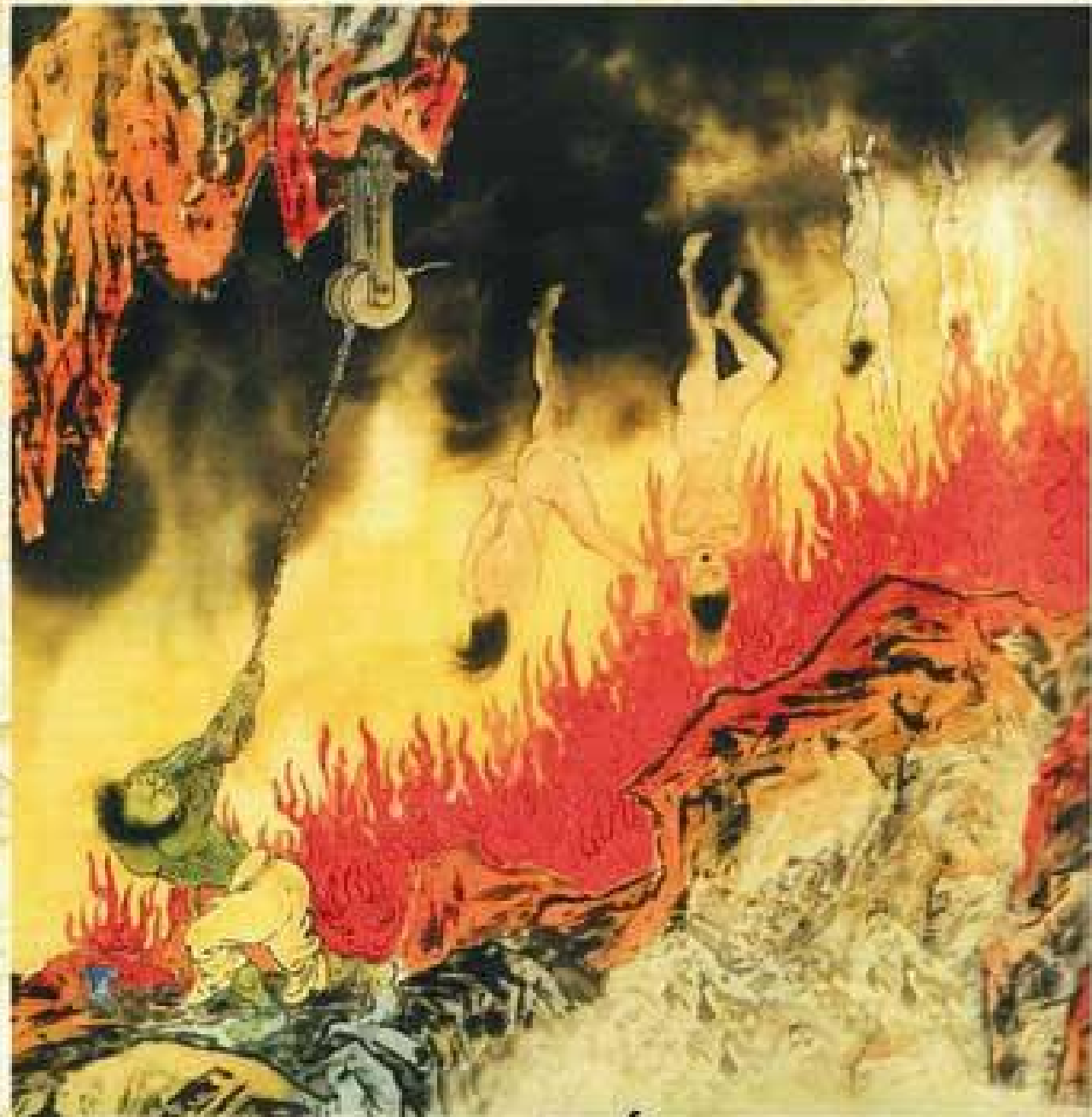
Bộ Ngọc Lịch chép: “Lợi dụng chức quyền chiếm lấy của công, cướp tài vật, đoạt lương thực, như hút máu bóc lột không khác. Sau khi chết đọa vào địa ngục hút máu, để cho dơi quạ hút máu trên thân, đợi đến khi khô máu mà chết. Gió lạnh vừa thổi chết đi sống lại, sanh tử tử sanh như thế,

đau khổ vô cùng, đến khi thọ hết tội báo, lại lần lượt bị lôi qua các địa ngục khác để tiếp tục đền tội.

ĐỊA NGỤC TREO NGƯỢC

Kinh Luật chép: “Khi còn sống ác tâm ngược đãi, bắt chúng sanh lộn ngược vui chơi, hoặc treo ngược chúng sanh như:

câu tôm, câu cá để trui nướng, như nướng heo sữa, nướng thịt dê, thịt bò, thịt heo, thịt gà, thịt vịt... tất cả đều đọa vào ngục này. Lại làm hầm bẫy, giăng lưới săn bắt

treo ngược chim muông, hoặc dùng thủ đoạn bắt cóc cướp giết, hiếp dâm, cũng đọa vào ngục này.

第四殿
五官冥王

ĐIÊN
TRỮ
TU

NGŨ
QUAN
MINH
VƯƠNG

Ngũ Quan Minh Vương làm chủ quản các địa ngục: Địa ngục Hiệp Đại... Những nỗi thống khổ của địa ngục này là do lúc còn sống ưa gây ba nghiệp sát sanh trộm cướp, tà hạnh, tội nhân trong địa ngục này bị lửa thiêu đốt khắp thân, mất tuân hỏa lệ, lệ ấy là lửa sau đó lại thiêu đốt thân. Quỷ dữ lại móc chẻ tròng mắt, lại lấy lưỡi hái cắt đập, và còn lấy nước chì sôi đổ vào trong thân, bên ngoài thì có lửa dữ thiêu đốt, trong ngoài rất nóng, vô cùng đau khổ. Tội nhân chịu cực hình như thế, trải qua vô lượng trăm ngàn năm mới hết nghiệp.

ĐỊA NGỤC RÚT GÂN

Khi còn sống ưa thích ăn gân động vật, như tham ăn gân bò, lại mua bán độc phẩm, thuốc kích thích gây nghiện, ma túy cần sa, xúi người phạm tội, khiến người đọa lạc, đều đọa vào trong ngục này. Trong ngục này tội nhân bị trói nằm trên xe sắt, bị rút gân ra

để làm dây kéo xe, phía sau lại có quỷ dùng roi đánh thúc đau khổ kêu la thấu cả trời. Lại trong kinh chép: “Khi gặp đáng về yếu điệu của phụ nữ liền nghĩ gian dâm, tạo ác không hối cải, buông lung dâm dục vô độ, xúi giục người thối hôn, đàn bà khiêu gợi đàn ông dâm dục... cũng đọa vào địa ngục này”.

ĐỊA NGỤC MỌT ĂN

Do tạo các nghiệp bất thiện, đào tường khoét vách, đục khoét của công, xâm hại tài sản của người, tiêu xài những của cải không chánh đáng khi mạng chung sẽ chịu tội báo này. Trong ngục này, tội nhân toàn thân bị mọt độc ăn từ da thịt cho đến gân cốt, tất cả bộ

phận trong thân đều bị mọt độc đục khoét, đau đớn thấu tim, khổ này không thể tả được.

ĐỊA NGỤC XUYÊN SƯỜN

**Bộ Ngọc Lịch chép:
“Người làm quan mà bất
trung, không liêm khiết,
không có lòng thương xót
nhân dân, hoặc ăn hối lộ để
cho tù nhưn vượt ngục, đào
mồ cuốc mả người, hủy danh
dự người, giả tạo giấy tờ,
giúp người giải trừ hôn ước,
sau khi chết đọa vào địa ngục
này. Ngày nay ngôn luận tự**

**do đi đến chỗ không còn nghi kỵ, con người hủy báng công
kích nhau, làm xã hội rối ren, họa hại ấy thật không thể lường,
hoặc có kẻ chuyên môn tạo ra những chứng cứ dối trá, làm
người chứng minh ly hôn, phá hoại gia cang người, sau khi chết
đi phải bị hình khổ đọa vào địa ngục xuyên sườn.**

ĐỊA NGỤC LỘT DA

Kẻ đọa vào địa ngục này, lúc sanh tiền làm nghề lột da chúng sanh, ví như kẻ giết rận lột da của nó, cắt cổ nó để lấy máu tươi, hoặc dùng roi vọt ngược đãi chúng sanh khiến cho da thịt tan nát, sau khi chết bị đọa vào ngục này. Lại có kẻ đem ác tâm ăn hiếp, ngược đãi đồng loại, trấn lột y phục khiến họ đau đớn không chịu nổi. Người làm những việc như vậy, sau khi chết bị đọa vào địa ngục lột da này.

ĐỊA NGỤC BẮN MÙ MẮT

Kinh chép: “Lúc sanh tiền ác tâm, ngược đãi cha mẹ. Đây là do tội đại bất hiếu mà bị tội báo như thế.”

Ngày nay, nền giáo dục không chú trọng mấy về vấn đề giáo dục đạo đức, trẻ con từ nhỏ chỉ biết học tập, không biết cảm ân, càng không lãnh hội được

công lao gian khổ của cha mẹ đã nuôi dưỡng chúng. Từ nhỏ được chiều chuộng, thương yêu, đến khi trưởng thành lại ngỗ nghịch bất hiếu, là do ai? Tam tự kinh chép: “Nuôi không dạy, lỗi tại cha”. Từ thuở nhỏ không dạy, quả báo ở tương lai chính là bất hiếu.

ĐỊA NGỤC BÁNH XE LỬA

Địa ngục này còn gọi là địa ngục xe lửa, người lúc còn sống chém chặt chúng sanh, lấy tâm sân hận ngược đãi con cái của chồng trước, hoặc gây ba nghiệp sát sanh, trộm cướp, tà dâm, sau khi chết bị đọa vào địa ngục này. Trong gia đình cốt nhục không thể sống chung nhau, là bi kịch của nhân

luân, những trẻ thơ vô tội rất là đáng thương, đã không có cha mẹ thương yêu, lại còn bị cha mẹ ghẻ ngược đãi, càng thêm bi thảm. Ngày nay khinh khi nó nhỏ yếu, mai sau nó mạnh mẽ yếu, quả báo thoáng chốc lại đến, lúc ấy hối hận cũng không kịp.

ĐỊA NGỤC KÉO LƯỠI

Phật dạy: “Kẻ ưa nói hai lưỡi, gièm pha, ác khẩu, vọng ngôn, ỷ ngữ, cống cao, chê bai, khinh người, khinh đạo, ganh ghét bậc hiền tài, ỷ thế, cậy tài, thì đọa vào địa ngục này” Quỷ tốt trong ngục kéo lưỡi của tội nhân ra, sau đó dùng móc sắt đốt nóng kéo cho đứt khúc, sắt nhọn đốt nóng đâm vào cổ họng, khiến người muốn sống không được chết không xong, đau khổ muôn phần không thể diễn tả, thọ báo trăm ngàn vạn năm mới hết. Khi được đầu thai làm người, thì bị quả báo câm ngọng không thể nói chuyện.

ĐỊA NGỤC CHẶT EO

Lúc sống giả làm đạo sĩ, hoặc giả làm thần thánh làm bùa phép phỉnh gạt tiền bạc vật chất chúng sanh. Bộ Ngọc Chuẩn chép: “Không kính thiên địa thần minh đều đọa vào ngục này”. Nói tóm lại: “Kẻ nào phá hoại hoàn cảnh tự nhiên, không tiếc quý nguồn nguyên liệu tức là không kính Trời Đất. Con người hiện nay thường thì chẳng có khái niệm kính Trời sợ Đất, có rất nhiều tai nạn thiệt hại đều do con người gây ra, ví như khai phá núi rừng, để nguồn nước bị ô nhiễm...”. Cũng đọa địa ngục này.

第五殿
閻羅冥王

ĐIÊN
LA
MINH

DIÊM
LA
MINH
VƯƠNG

Diêm La Minh Vương làm chủ quản các đại địa ngục: Địa ngục Khiếu Oán, nguyên nhân bị đọa vào ngục này là do thường hay sát sanh, trộm cắp, tà hạnh, đam mê uống rượu... Cái khổ của địa ngục này nặng hơn địa ngục trước. Tội như thọt khổ gào thét kêu réo, khóc rống buồn thảm vang trời. Cho nên gọi là Khiếu Oán địa ngục. Tội như bị áp giải đến đây là đã trải qua các địa ngục đã nói trên, chịu tội đã lâu, nếu tội tiêu hết thì cho đi đầu thai, hoặc thọ nghiệp luân hồi.

TRÁ VAY VAY TRÁ

Hài cốt chưa
nguội mà chủ nợ
đến bức ép thanh
toán nợ nần. Giàu
mà bất nhân, có
chức quyền nhưng
không nhân nghĩa
ăn của đút lót, làm
cho người dân
nghèo không có lối
sống. Chiếm dụng
tài sản càng ngày

càng nhiều. Khiến gia cảnh người khác phải bần cùng ly tán.
Những kẻ này khi chết đọa vào địa ngục.

CHỮ TÌNH Ở THẾ GIẠN LÀ GÌ?

Lúc mới yêu nhau thì thể ước biển cạn non mòn, trọn đời chung thủy bên nhau, chia sẻ vui buồn, ấm êm hạnh phúc. Nhưng lòng người thay đổi, ong bướm lảng lơ, phút chốc âm dương cách biệt, kẻ ở người còn, thân xác chưa lạnh, mồ cỏ chưa xanh, đã vội đi tìm sự ân ái mới. Ân tình dứt tuyệt mất hết lương tâm đọa đại địa ngục.

ĐỊA NGỤC TREO LƯỖI

Phật dạy: “Kẻ dùng miệng lưỡi dèm chê điều hay tốt của người, khinh khi Tam Bảo, hủy báng chùa miếu chửi mắng đất trời, mẹ cha, thầy bạn. Sau khi chết bị đọa địa ngục này” Quỷ tốt trong ngục kéo lưỡi của tội

nhân ra, sau đó dùng móc sắt đốt nóng treo lên trần đá, trọn năm suốt tháng, đau khổ muôn phần.

ĐỊA NGỤC CÂY GƯƠM

Kinh Khởi Thế chép: Tội nhờn chịu khổ trong địa ngục này là do lúc sống phong lưu, chơi bời lêu lổng, bỏ bê gia đình không trông nom, để tâm cuồng trí loạn, lòng dục vọng nông cuồng khiến vợ con nghèo khổ, sau khi chết đọa vào địa ngục này”. Cái tai hại của dâm dục thật lớn, thử nghĩ sống trên

đời có bao lâu, sao không thừa cơ hội dùng thân này làm việc lợi người lợi đời !

ĐỊA NGỤC NƯỚC SÔI

Lúc sống ưa ăn đồ biển, sau khi chết bị đọa vào địa ngục nước nóng. Ngày nay con người ham hồ ăn uống, vì muốn ăn đồ tươi ngon nên thường đem tôm cá còn sống bỏ vào trong nồi nước sôi, thấy cảnh chúng sanh, giãy giụa đau khổ, muốn thoát khỏi nhưng vô phương, để rồi trở thành món ăn ngon của mọi người. Thử nghĩ, hưởng thụ một thời, đời sau sẽ bị quả khổ giống y vậy, có đáng để ăn không? Lại nữa, tội như lúc còn sống, thường ưa giết gà, vịt, heo, bò, dê... thường đem chúng nhổ lông, thui sống, nấu sống, hầm sống, nỗi khổ này thật khó diễn tả, nỗi oán hận này cũng không cùng, một khi thân hoại mạng chung đều phải chịu quả báo nước sôi như thế, chúng ta phải nên suy nghĩ kỹ.

ĐỊA NGỤC ĐẬP ĐẦU GỎI

Bộ Ngọc Chuẩn nói:
“Lúc còn sống chiếm
lấy tổ nghiệp, tạo lời thị
phi, làm mâu thuẫn
tranh tụng với anh em,
sau khi chết đọa vào
ngục này”. Xã hội ngày
nay, con cái vì tranh
đoạt tài sản, bất hòa
cừu hận, bĩ thử đều là
như thế. Con cái kế
thừa tổ nghiệp, phải
lấy tâm cảm ân, cẩn
thận lễ táng truy niệm
tổ tông, đem lời dạy
của cổ đức phát huy
cho xán lạn mới đúng.

ĐỊA NGỤC ĐÁ LỬA ĐAO BAY

Địa ngục này có rất nhiều dao bay, đá lửa từ không trung rơi xuống giống như mưa không khác, tội như dù có chấp thêm cánh vào cũng khó mà bay được, tất cả đều bị tan nát xương thịt. Người lúc còn sống khinh hiếp kẻ yếu, khiêu khích chiến sự, mắng chửi chê bai đạo pháp....hễ tạo những việc như thế đều bị đọa vào những địa ngục này.

ĐỊA NGỤC KÉO RUỘT MỎ TIM

Bộ Ngọc Lịch chép: “Tranh danh đoạt lợi dùng nhiều thủ đoạn phi pháp, gian trá du hoặc mọi người, thậm chí còn có kẻ quên ơn bội nghĩa, mang ơn lại báo thù, những bọn này mất hết lương tâm, lương tri, sau khi chết đọa vào ngục này”. Lại có kẻ bề ngoài đàng hoàng nhưng trong lòng ác độc như cầm thú, chuyên làm chuyện hiếp dâm, chỉ vì lòng ham muốn nhất thời mà phải chịu đau đớn kéo ruột cắt tim.

第六殿
卞成冥王

ĐIÊN
TRỮ
SẦU

BIẾN
THÀNH
MINH
VƯƠNG

Biến Thành Minh Vương làm chủ quản các đại địa ngục: Đại địa ngục Khiếu oán... Những tội khổ của ngục này còn khổ hơn các ngục trước, cũng do tạo tội sát sanh, trộm cắp, tà hạnh, uống rượu, nhưng tội nghiệp so ra nặng hơn, cho nên cái khổ càng sâu càng dữ dội. Mỗi lần thọ khổ, tội nhân khóc la kêu réo, mỗi tiếng kêu la thật bi thương, cho nên gọi là đại địa ngục Khiếu oán. Địa ngục này đối với tội vọng ngữ thì tội báo càng nghiêm trọng, thời gian thọ báo lâu hơn so với các ngục trước, thật là đau khổ cùng cực!

ĐỊA NGỤC CỐI GIÃ

Người lúc sống làm nghề sát sanh, chài lưới. Sau khi chết bị tội báo này. Trong Kinh chép: “Để kẻ tội vào trong cối, quỷ tốt dùng chày sắt quét giã, máu thịt nát như bùn, thật là thê thảm”.

ĐỊA NGỤC CHẶT ĐẦU

Kẻ có tài năng kiến thức phong phú lại mưu mô tổn hại người, như tuyên truyền bạo lực, tình dục, tà thuyết .v.v... lạm dụng chức quyền, nhân có thể lực gạt bỏ người hiền lương ra, người có

tài thì dùng tổn người lợi mình, ở trên địa vị cao chỉ mưu tính tự tư tự lợi, những người phạm các việc này đều đọa vào địa ngục chặt đầu. Ngày nay, những người gián tiếp tuyên truyền bạo lực tình dục, làm ô nhiễm tâm hồn thanh thiếu niên, nguy hại xã hội, phá hoại thuần phong mỹ tục, những kẻ như thế sau khi chết đều bị đọa vào địa ngục chặt đầu này.

ĐỊA NGỤC CỐI XÂY

Kinh Nhân quả chép: “Đàn ông tà dâm, lấy nhiều thê thiếp, hoặc mua dâm, sau khi chết thì đọa vào ngục này”. Lúc sống hưởng hết phước báu nhiều thê thiếp, sau khi chết bị bỏ vào cối xay nát như tương. Đây là quả báo do tham mê sắc dục, thật vô cùng thâm hiểm.

ĐỊA NGỰC ĐÓNG ĐINH VÀO CỔ HỌNG

Nguyên nhân đọa vào ngục này là do tạo tội tà dâm. Trông thấy chúng sanh ngu si vì tâm cuồng loạn, bị ái dục mê hoặc, nhân ác đã gieo, tội nặng khó

tránh. Kinh chép: “Dùng miệng mà làm việc dâm dục, sau khi chết bị quỷ dạ xoa lấy đinh đốt nóng đóng vào miệng”. Chịu tội khổ cho đến khi hết nghiệp, sanh lên làm người thì miệng thường hôi thúi, đây chính là ác nghiệp đời trước còn lại.

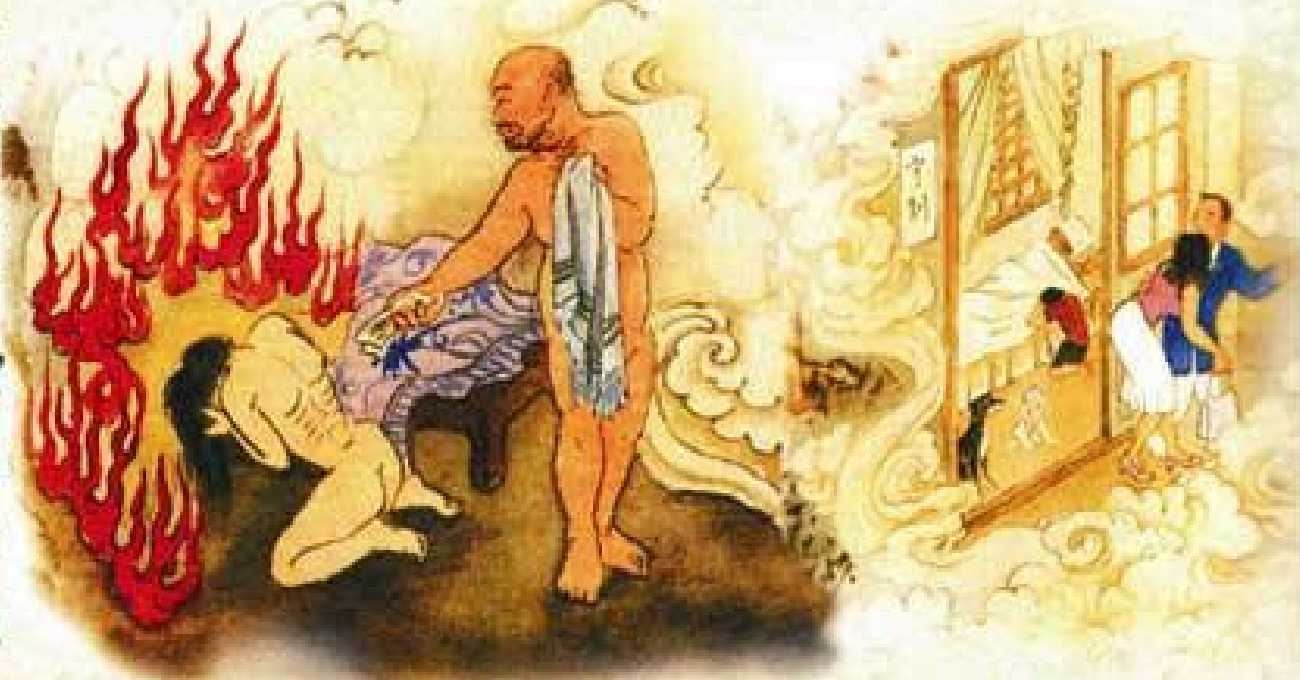
ĐỊA NGỤC BÒ LỬA

Bộ Ngọc Chuẩn Khoa chép: “Bò, ngựa, chó... những loài gia cầm này cống hiến cho nông nghiệp rất nhiều công sức, có thể giúp việc nông gia, nhưng đến khi chúng già yếu thì con người không có lòng thương tiếc, chỉ toan tính lợi ích, hoặc đem chúng bán đi, hoặc mần thịt nấu nướng, những việc làm như thế là

không có như đạo, khi chết phải đọa vào địa ngục này”.

THUẦN PHONG THOÁI HÓA

Tuổi thành niên hay tuổi thiếu niên, nhưng làm người không gìn giữ tư cách, cho đó là quan niệm mới về số mạng của thế giới thăng

hoa. Tham lam dục vọng, trắng hoa suốt ngày, cho rằng tình dục là quyền tự do, suốt ngày đặt bày trò thoái hóa. Làm cho người cuồng tâm loạn trí, mất hết đạo đức lương tri. Sớm tối rượu chè, cờ bạc, gái trai, bông lung thể xác. Chẳng tin luân hồi nhân quả, phỉ báng Tam Bảo thánh hiền, quả báo đến ở nhãn tiền, con cái tập tành hư hỏng. Than ôi! Đến lúc này ăn năn nào có kịp, kêu gào than khóc phỏng có ích chi. Những người tạo nghiệp này khi chết đi bị đày vào địa ngục mỡ tim.

ĐỊA NGỤC NÚI ĐẠO

Trong địa ngục này, khắp ngọn núi toàn là dao bén. Tội nhân từ trên không trung bị ném xuống, dao bén xuyên qua ruột bẻ bụng, máu chảy lênh láng. Kinh Khởi Thế chép: “Kẻ phá hoại chánh pháp đạo tràng, hủy báng hiền thánh, người lương thiện, sau khi chết bị đọa vào trong ngục này.

QUẢ BÁO NHÂN TIỀN

Gia tài rất nhiều, nhà lầu biệt thự, phút chốc đã tan tành. Đương thời quyền cao chức trọng, khinh miệt đánh đập kẻ nghèo khổ, đến khi sa cơ thất thế phải lâm vào cảnh bi thương.

Ân oán vẫn còn đó, những người ta đối xử thậm tệ trước kia nay là ai? Đó chính là người ôn hòa lương thiện giúp đỡ ta từng miếng cơm manh áo. Thật là:

**“Đời xưa quả báo thì chầy.
Đời nay quả báo một giây nhân tiền”.**

第七殿
泰山冥王

地
府
十
王

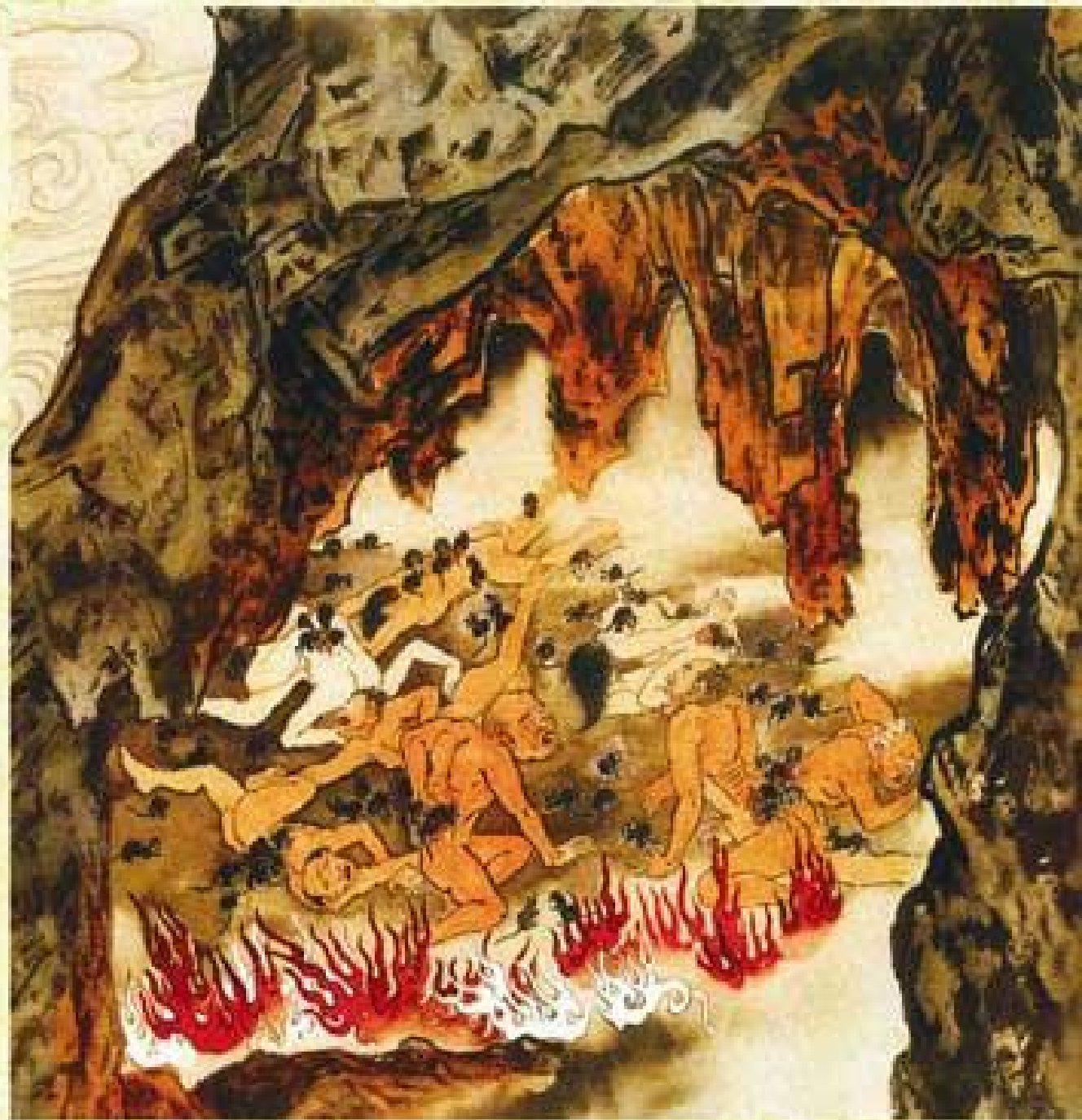

THÁI
SƠN
MINH
VƯƠNG

Vua điện này chủ quản các đại địa ngục : Địa ngục Thiêu Đốt... những nguyên do đọa vào đây là khi còn sống tạo những ác nghiệp như sát sanh, trộm cắp, tà kiến, tà hạnh, uống rượu, vọng ngữ... lại không có chút nào hối cải, người phạm tội sau khi chết đều đọa vào đây. Cái khổ của địa ngục này khổ hơn các địa ngục trước, trong đây tội nhân lại bị thiêu đốt, không có khoảnh khắc nào gián đoạn. Sau khi nghiệp hết được ra khỏi thì phải đọa vào loài ngựa quỷ trong ba trăm đời, đọa vào loài súc sanh hai trăm đời. Kinh chép: “Địa ngục này bốn bể rực lửa, đốt cháy rụi thân của tội nhân. Chết đi sống lại, thống khổ muôn phần”.

ĐỊA NGỤC CẢN THẬN

Bộ Ngọc Chuẩn
Luân Khoa chép:
“Người đã có gia đình
còn ngoại tình rủ rê vợ
của kẻ khác để làm bé
cho mình hoặc sắp đặt
âm mưu để hãm hại
người, chiếm đoạt vợ
con người, khiến cho
người bị liên lụy, hại
đến khi tan nhà mất
mạng, thì sau khi chết
bị đọa vào ngục này”.

ĐỊA NGỤC CHẢO DẦU SÔI

Lúc còn sống thường dùng dầu mỡ chiên xào thịt chúng sanh, hoặc thiêu đốt núi rừng, nướng quay chúng sanh. Sau khi chết mắc quả báo này. Người đời nay vì khai núi phá rừng, thường dùng phương pháp thiêu đốt, hoặc lạm đốn cây rừng, không chỉ phá hoại tự

nhiên đồng thời cũng hủy diệt mạng sống cả hàng vạn sanh linh, khiến cho chúng sanh bị mất mạng, Các hành động phá hoại môi trường, lạm sát sinh linh, sau khi chết tất cả đều đọa vào ngục này.

ĐỊA NGỤC CHÓ CẢN SÓI ĂN

Người kiếm chuyện thị phi, vì muốn giữ chiếc ghế quyền thế địa vị, bất trung bất nghĩa, vô lương tâm đều đọa vào địa ngục này. Ngạn ngữ chép: “Lòng lang dạ sói”. Đây chính là hình dung kẻ nham hiểm bất lương. Những người này lúc sanh tiền ăn chơi

xa xỉ một thời, sau khi chết đi bị chó cắn sói ăn, tất cả những bộ phận trong cơ thể đều bị phanh ra từng miếng, xương cốt tan nát, quả báo rất khắc nghiệt, thê thảm không dám nhìn.

ĐIÀ NGỤC QUỖ ĐỘI ĐÁ.

Kinh chép: “Đàn bà hung ác, tánh tình man rợ, hoặc mưu tiên tài hại mạng sống người thì đều đọa vào ngục này. Lại không tôn sùng đạo, không nhớ ân dưỡng dục, thậm chí những kẻ hành nghề bất chính cũng bị quả báo như thế”.

ĐỊA NGỤC BÀN CHÔNG

Lúc sống tham ô, không liêm chính, hối lộ, chèn ép kẻ hèn yếu đả người tệ bạc, khẩu trừ lương bổng, xúi dục thưa kiện... Sau khi chết bị đọa vào địa ngục bàn chông thọ tội.

ĐỊA NGỤC CỌP ĂN

Tham ăn cho no miệng bụng, sơn trôn hải vị vẫn không đủ, lại giăng lưới, làm bẫy bắt giết thú rừng, như heo rừng, nai, khỉ... những kẻ tham ăn thịt những thú vật này sau khi chết đều bị đọa vào địa ngục cọp ăn, làm mồi ngon cho cọp. Lại trong Kinh Ác

Quỷ Báo Ứng chép: “Người phụ nữ có thai, dùng thuốc phá, móc thai, cũng mắc quả báo như thế”. Đời nay, thuần phong mỹ tục ngày một suy đồi, đạo đức con người xuống cấp trầm trọng. Những thiếu nữ kém hiểu biết nhẹ dạ lơ làng, luôn luôn phá nạo thai nhi, họ không biết rằng phạm tội này về sau phải đọa vào địa ngục cọp ăn, thật là đáng sợ.

ĐỊA NGỤC

KÉO LƯỚI ĐÂM NGỤC

Kinh chép: “Dùng ngòi bút xúi giục, hại người thưa kiện nhau, trăm phương ngàn kế, điên đảo thị phi, gạt gẫm tiền bạc của kẻ khác, ức hại làm sau khi chết bị đọa vào địa ngục này”.

Xã hội ngày nay, người

sống bằng ngòi bút, điên đảo thị phi, dạy người thưa kiện, hãm dọa lừa gạt tiền bạc của kẻ khác, thậm chí hãm hại người chết trong sự uất hận, những kẻ ấy sau khi chết đều bị quả báo đọa vào trong địa ngục này .cho người nuốt hận mà chết. Những kẻ làm việc như thế sau khi chết bị đọa vào địa ngục này”. Xã hội ngày nay, người sống bằng ngòi bút, điên đảo thị phi, dạy người thưa kiện, hãm dọa lừa gạt tiền bạc của kẻ khác, thậm chí hãm hại người chết trong sự uất hận, những kẻ ấy sau khi chết đều bị quả báo đọa vào trong địa ngục này .

ĐỊA NGỤC HOÀN SẮT

Kinh Địa Tạng chép: “Cái khổ của tội nhờn ở địa ngục Vô Gian là đói ăn hoàn sắt nóng, khát uống nước sắt sôi”. Lại kinh Khởi Thế chép: “Bắt chúng sanh ở địa ngục nằm trên tấm sắt đốt nóng, lấy kiếm cạy miệng ra, đem hoàn sắt nóng bỏ vào miệng bắt đầu cháy từ môi, kể đến là lưỡi, yết hầu, ruột non, rồi lọt ra ngoài nhưng hoàn sắt nóng vẫn còn đỏ, phải chịu nhiều lần như vậy, thật là đau đớn khổ sở, nhìn thấy quả báo thâm này làm sao mà kham nổi”.

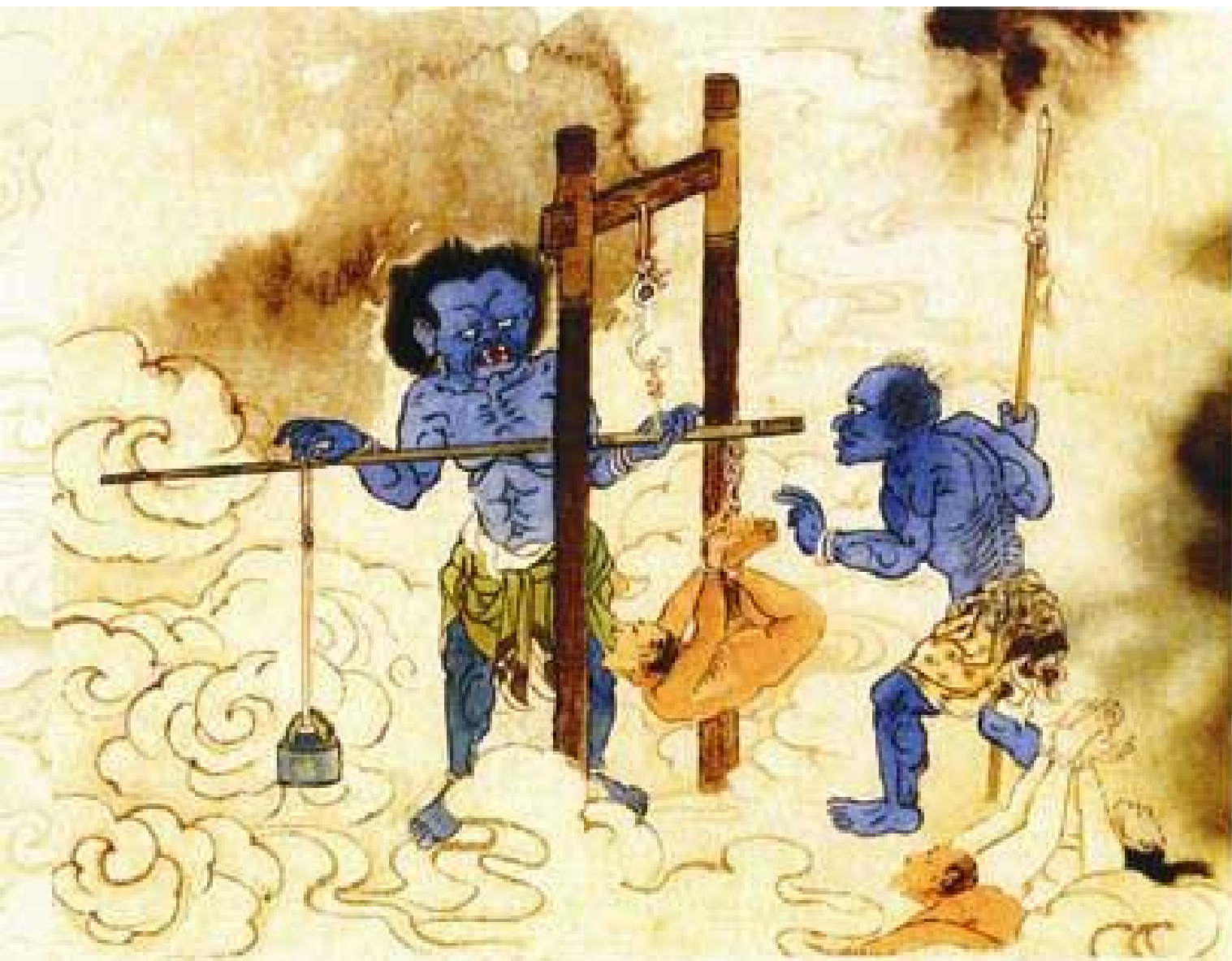
第八殿
平等冥王

ĐIÊN
TRÚ
TÂM

BÌNH
ĐẲNG
MINH
VƯƠNG

Bình Đẳng Minh Vương làm chủ các đại địa ngục: Địa ngục Đại Tiêu Nhiệt đốt cháy... Những cái khổ của địa ngục này nối liền nhau không ngắt, cho đến ở hư không cũng đều là lửa dữ. Lửa dữ thiêu đốt tội nhân đến vô lượng trăm ngàn năm, cháy mãi không ngừng. Kẻ tội bị lửa dữ thiêu đốt thân mình trong vô lượng trăm ngàn năm như thế, lại lấy máu đổ trên thân, đốt nấu cho đến chết, chết rồi lại sống. Khi thọ nghiệp hết thì đọa vào loài ngựa quỷ, súc sanh, phải chịu đói khát, luôn luôn đau khổ, trải qua vô lượng trăm ngàn đời. Khi sanh làm người thì lại mắc cùng nhiều bệnh tật, tâm thức luôn cuồng loạn não phiền, mạng sống ngắn ngủi. Đây chính là dư báo còn lại của địa ngục.

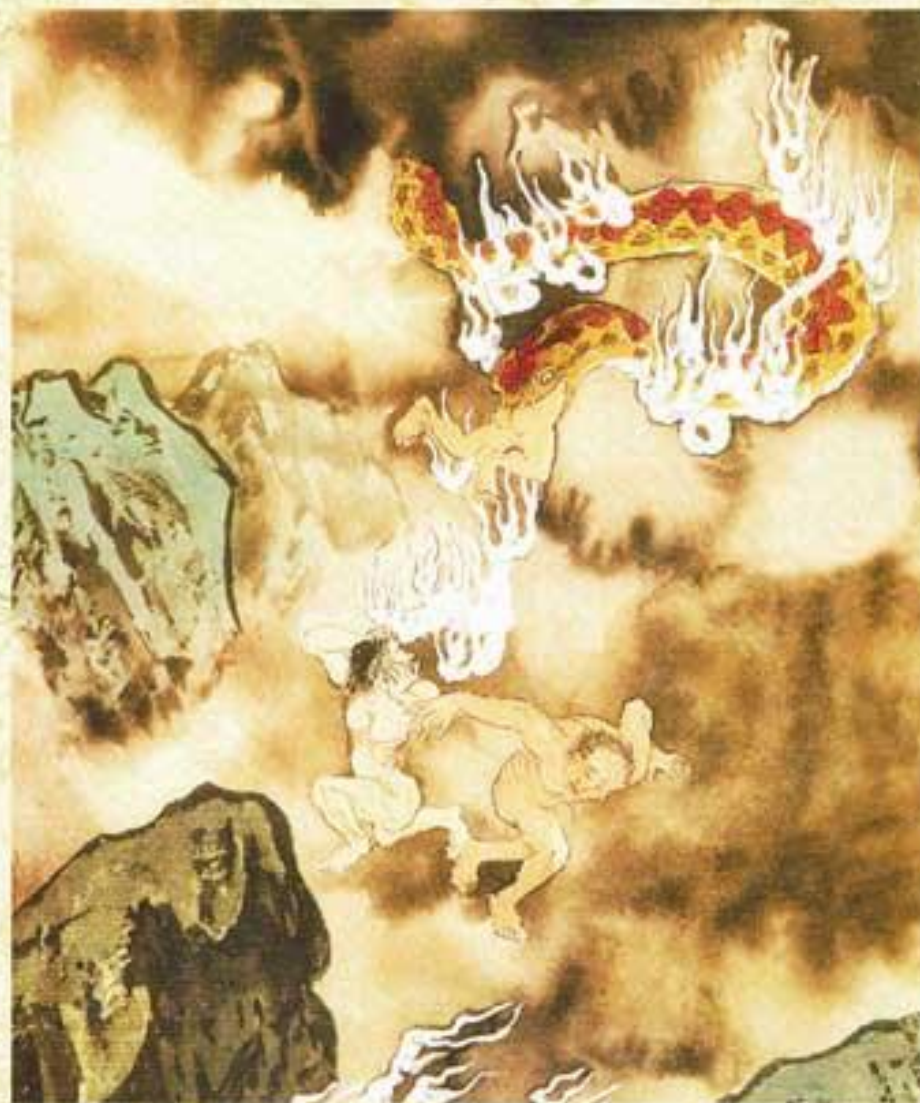
ĐỊA NGỤC CÂN BÀN

Kinh Sở Khởi chép: “Người kinh doanh buôn bán kiếm lời, lừa dối để lấy tài vật, cân non đo hụt, thiếu nợ, mượn tiền bạc vật chất không trả, có lòng ác làm cho kẻ khác phá sản, lượm của rơi. Người tạo

những tội nghiệp như thế, khi mạng chung đều đọa vào địa ngục cân bàn này’.

ĐỊA NGỤC RẮN SẮT

Kinh Quán Phật Tam Muội chép: “chúng sanh ngu si hủy báng việc bố thí, nói bố thí không có phước báu, giúp người cất chứa, khuyên tất cả chúng sanh không nên bố thí, nói bố thí là không có nhân cũng không có phước báu, cuối cùng mắc tội báo này”. Phật dạy: “Thí của cải được giàu sang, thí pháp được trí tuệ thông minh, thí vô úy được mạnh khỏe sống lâu”. Phật lại dạy: “Nhân quả thông ba đời, gieo nhân lành thì được quả lành, gieo nhân ác thì bị quả ác. Có người làm việc lành mà không được quả báo lành, hoặc có người làm ác mà không bị quả báo ác, do vì dư báo hoặc phước báu đời trước hưởng chưa hết”.

ĐỊA NGỤC NƯỚC SẮT

Trong địa ngục này, tội nhân bị đổ nước sắt sôi vào miệng từ trên xuống dưới, trong khoảng nháy mắt toàn thân cháy rục, đau khổ gào thét, kêu la bi thảm thấu trời. Đây là do lúc sống tạo ác nghiệp, đặc biệt là khẩu nghiệp, chúng ta phải thận trọng “Miệng là cái cửa của họa phúc”.

NỒI DA XÁO THỊT

Gia sản để lại, thì khiến cho anh em trở mặt hận thù, giành giật với nhau. Lúc sống làm lụng cực khổ dành dụm mua được vài khoảnh ruộng, chừa góp ít tiền để làm gia sản. Nhưng không ngờ khi vừa nhắm mắt lià đời con cái tranh giành, đâm

chém lẫn nhau, mất hết tình cốt nhục, vong ơn bội nghĩa, một đời tào nghiệp, khi chết đọa vào địa ngục thì oán trách ai.

ĐỊA NGỤC CHÓ LỬA

Kinh chép: “Lúc sống làm nghề nuôi tằm để lấy tơ, chiên xào chúng sanh, hoặc nuôi những động vật nhỏ để cho cạp beo ăn, sau khi chết đều phải đọa vào địa ngục này, chịu quả báo bị chó lửa cắn ăn và giẫm đạp. Mọi loài đều có sự ham sống sợ chết, đối với động vật cũng phải nên có tâm thương yêu bình đẳng”.

ĐỊA NGỤC BÒ CẠP KẸP ONG CHÍCH

Bộ Ngọc Chuẩn chép: “Kẻ học sĩ được vinh hoa phú quý, bụng lung vô độ, rù quên gái đẹp nhà lành, khi làm việc thì a dua nịnh nọt, không thật thà chánh đại quang minh, cho đến tà hạnh không biết hổ thẹn, sau khi chết đọa vào ngục này”. Xã hội hiện nay khắp nơi đều có tâm trạng không tin

cậy lẫn nhau, trước mặt thì vâng vâng dạ dạ, sau lưng làm bậy làm càn, đây đều là do nịnh nọt không thật thà.

ĐỊA NGỤC ĐỐT TỤY

Kinh Khởi Thế chép: “Tụ làm hoặc dạy người thiêu đốt đồng bằng, hoặc làm phòng kín để thiêu đốt loài chuột, kiến, dùng quạt điện hoặc nhang (thuốc xịt) để giết hại loài muỗi... đều đọa vào ngục này”. Rất nhiều người vì phương tiện

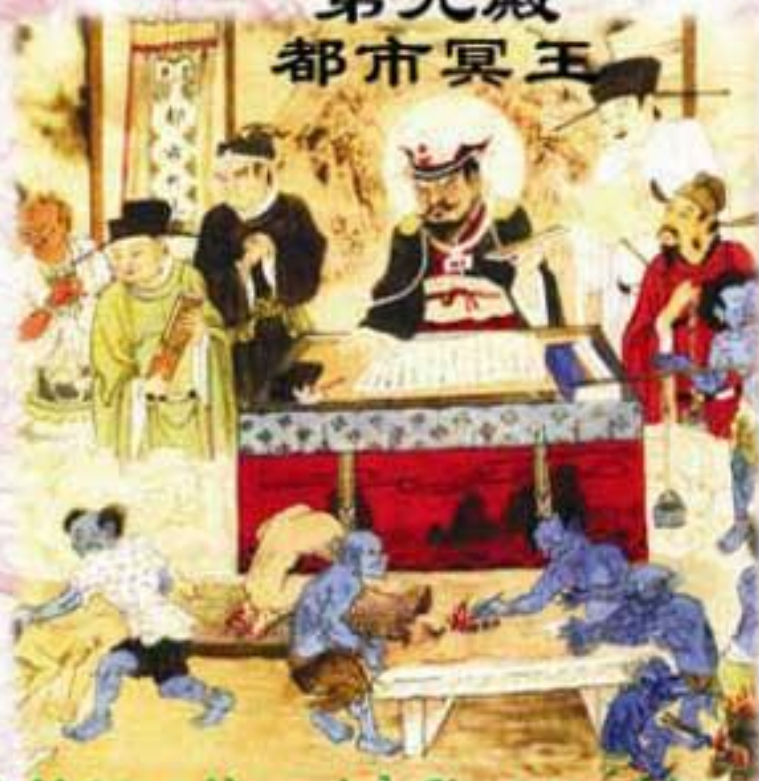
cắt cỏ, thường xử lý bằng cách dùng lửa đốt, nhưng không biết rằng trong cỏ và dưới mặt đất có rất nhiều loài động vật nhỏ ẩn náu. Nếu đốt cháy thì nhiều sanh mạng cùng một lúc bị thiêu chết, tội này rất nặng. Lại có người vệ sinh môi trường, thường dùng thuốc sát trùng giết hại loài kiến, côn trùng, nhưng không biết rằng tội này cũng nặng. Kinh Nhân Quả chép: “Làm thầy thuốc không rành y thuật mà châm chích trị cho bệnh nhân, khiến bệnh tình thêm trầm trọng, sau khi chết cũng đọa vào địa ngục này”.

ĐỊA NGỤC CỬA CHẶT

Lúc sống gian xảo, lừa gạt tiền bạc, trộm cắp tiền tài, không tin chánh pháp, thường sanh lòng tà kiến, thì đọa vào địa ngục cửa chặt này. Kẻ giang hồ thuật sĩ, nói láo lừa đảo, mê hoặc chúng sanh, phỉnh gạt tài sắc, đều phải chịu cái khổ cửa chặt thân ra giống như bửa củi thành từng khúc, đau khổ không cùng.

第九殿
都市冥王

ĐIÊN
TRÚ
CHIM

ĐÔ
THỊ
MINH
VƯƠNG

Đô Thị Minh Vương làm chủ địa ngục lớn nhất gọi là đại địa ngục A tỳ, còn gọi là đại địa ngục Vô gián, cái khổ phải chịu ở ngục này nhiều hơn ngục trước. Vì tội giết cha mẹ, lại do ba ác nghiệp tham sân si mà ra. Ngục này rộng lớn, nhiều lớp vây quanh, bốn bề lửa cháy không có chỗ nào hở trống. Bởi lúc còn sống tạo tội đại ác trong cái ác nghiệp bất thiện trong bất thiện, cho nên chịu cái đại khổ trong cái khổ. Ngoại thân bị lửa thiêu ra lại còn phải đọa vào nơi cực lạnh, gió lạnh thổi như dao cắt toàn thân, chịu nỗi thống khổ không thể diễn tả. Tất cả tội báo đều do nghiệp lực mà chiêu cảm, lại có 16 chỗ ngục khác, mỗi một chỗ bị mỗi một chỗ càng khổ hơn, đây là do tạo nghiệp nhân bất đồng. Thọ khổ như thế trải qua vô lượng trăm ngàn năm cho đến khi tội nghiệp tiêu hết mới thoát khỏi.

BỔ THÍ LÀM LÀNH CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG

Bổ thí làm lành tích lũy công đức, nhân quả tơ hào không sai khác. Người trong một đời ưa làm lành, thường bổ thí, tuân theo ngũ giới, hiếu dưỡng cha mẹ, phụng thờ sư trưởng, khởi lòng từ bi không sát hại, đến lúc cuối đời nhất định sẽ được thiện chung, hoặc sanh lên cõi trời, hoặc trở lại sanh làm người, vì thế những nghiệp đã tạo ra trong một đời nhất định sẽ ảnh hưởng đến tiền đồ cho đời sau. Đây là mình làm mình chịu, không phải ông trời an bày, lại chẳng phải thần thánh sắp đặt.

PHÚ QUÝ BẦN TIỆN ĐỀU CÓ NHÂN DUYÊN

Chài lưới, đốn củi, cày ruộng, đọc sách. Sĩ nông công thương, mỗi mỗi đều có nhân duyên phước báo. Phú quý, bần tiện đều có

nhân duyên, không cần ao ước cũng không buồn rầu. Sau khi hiểu rõ nhân quả, sự lý, tự mình có thể cởi mở tâm ý, giữ yên đạo đức, cho nên nói:

*“Vốn là phú quý thì được phú quý,
Vốn là bần tiện thì bị bần tiện”.*

Nhân quả công bình không có một tơ hào oán hận, đây mới là con đường tiêu nghiệp.

ĐỊA NGỤC ÉP ĐẦU LẦY NẢO

Kinh Luật chép: “Người lúc còn sống ngạo mạn đối với cha mẹ và sư trưởng hoặc dạy người không đúng đạo lý, hoặc gây ra các thứ khổ để bức hại chúng sanh, như chụp bóp đầu động vật khiến chúng sợ hãi đau khổ, người tạo những tội hành như thế đều phải đọa vào địa ngục này chịu khổ”.

ĐỨNG TRÊN ĐỈNH NÚI ĐẦU ĐỘI ĐÁ BÀN ĐÌNH

Bộ Ngọc Chuẩn chép:
“Người ở cấp dưới không
trung thành cấp bậc trên,
lộng quyền ra mặt, gây
họa liên lụy đến chủ nhân,
đều đọa vào ngục này”.
Lại lạm dụng khai khẩn đất
đai, đốn cây phá hoại sinh
thái, mưu toan để hưởng
thụ, làm tổn hại đến hoàn
cảnh tự nhiên đều đọa vào
ngục này.

ĐỊA NGỤC RẮN ĐỘC

Bộ Ngọc Chuẩn chép: “Hai địa ngục bò cạp ong và rắn độc đều là để trừng phạt kẻ mắc tội không biết hổ thẹn. Lại nữa, người có tâm sân hận mãnh liệt cũng đọa vào quả báo này. Người mà không có tâm hổ thẹn thì việc gì mà chẳng dám làm, tâm sân hận mãnh liệt dễ

dàng mất hết lý trí, tạo tác vô biên tội nghiệp, khi mạng chung đọa vào ngục này.

ĐỊA NGỤC MƯA KIM

Trong ngục này kim thép từ trên hư không rơi xuống như mưa, toàn thân đều bị kim đâm, tội như đau đớn gào khóc không thôi. Do lúc sanh tiền thường tạo nhiều vọng ngữ, gây vô biên tội nghiệp, kẻ dùng thuốc chích nạo móc phá thai, sau khi chết bị tội báo đọa vào ngục mưa kim để đền tội.

ĐỊA NGỤC QUẠ ĂN

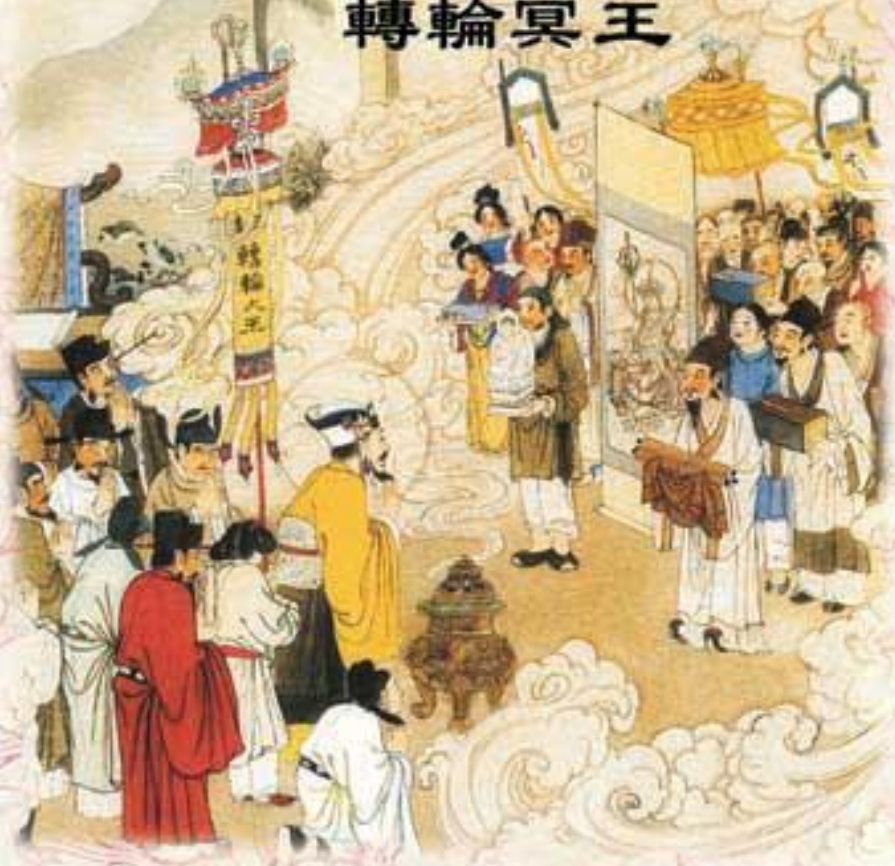
**Bộ Ngọc Chuẩn nói:
“Người mang lòng cứu
hận sát hại, vu oan giá
họa cho người, ỷ mình
có tài khinh dễ kẻ khác,
phóng túng chơi bời,
mưu toan hại người đến
nỗi phải mất mạng, kẻ**

**tạo những tội ác này, sau khi chết đi đều phải đền tội” Trong
địa ngục này, tội nhưn bị vô số quạ sắt mổ ăn, chết đi sống lại,
nỗi khổ ấy thật không cùng tận.**

第十殿
轉輪冥王

ĐIỆN
THỨ
NHẤT

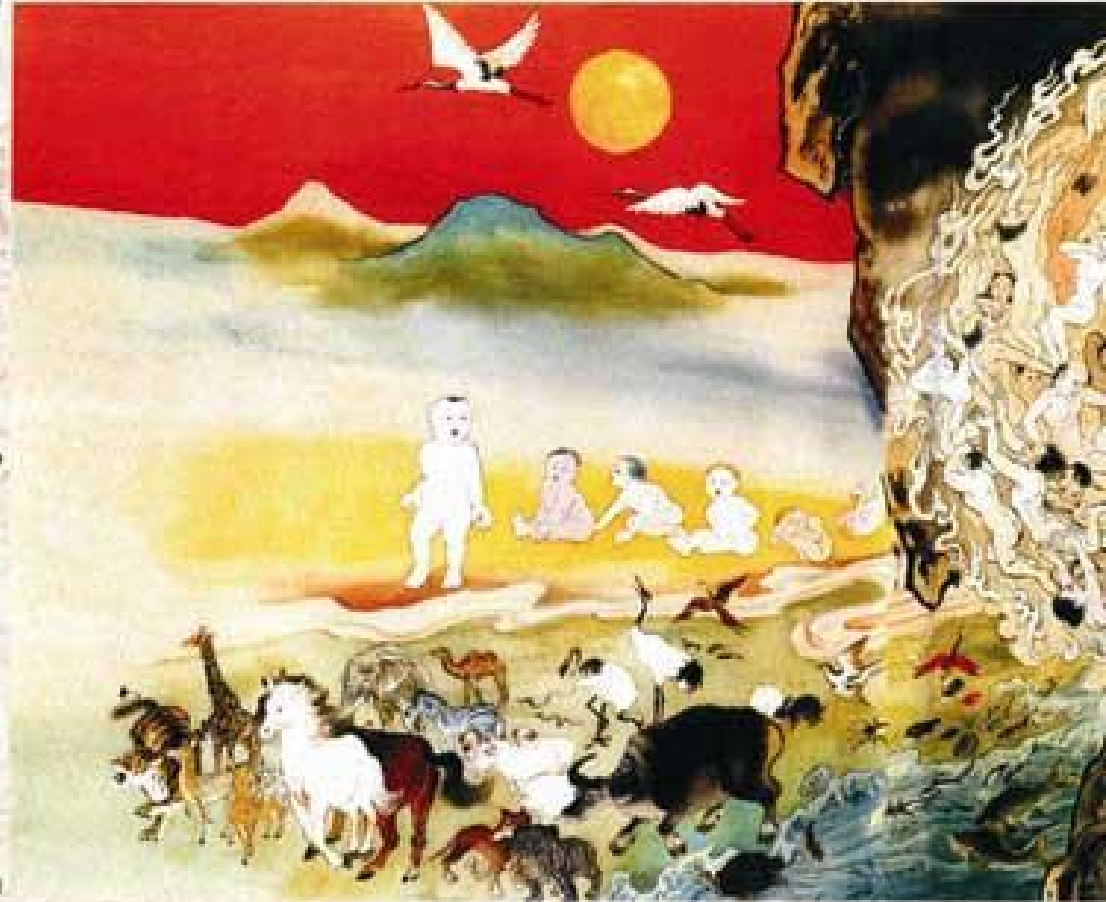
CHUYỂN
LUÂN
MINH
VƯƠNG

Điện Chuyển Luân Minh Vương có sự tương quan trực tiếp với thế giới năm trước, chuyên phân xử hồn quỉ từ các điện khác giải đến, phán định tội phước lớn nhỏ, tiếp theo là đưa qua bốn đại bộ châu rồi cho đi đầu thai tương ứng với nghiệp báo. Tất cả hồn quỉ đều xét theo nghiệp thiện ác, tội phước nhiều ít, đi qua cầu vàng, cầu ngọc, cầu đá, cầu ván, cầu Nại Hà để đi đầu thai. Sau khi căn cứ theo danh sách được đi đầu thai đã niêm yết ở điện thứ nhất, hồn quỉ lại bị đưa đến thành Phong Đô để phán định thọ mạng dài ngắn, nơi đây sẽ khảo xét đối chiếu cẩn thận rồi gia giảm theo mức độ tội phước nhiều ít. Có người tạo thiện nghiệp, lúc sanh tiền trời người kính ngưỡng, sau khi chết cũng được Chuyển Luân Vương tôn kính đứng dậy cung đón. Thiện có thiện báo, tương lai họ được đi đầu thai vào gia đình lương thiện giàu có. Nói chung là gieo nhân lành được quả báo lành, gieo nhân ác bị quả báo ác, nhân quả báo ứng rõ ràng không sai sót mảy may.

**SỚM NGÀY GÀO KHỐC, TRỜI ĐẤT
MỆNH MANG THIÊN ÁC NHÂN QUẢ,
CON NGƯỜI TỰ TẠO.**

Trừ khi thọ hết nghiệp báo ở địa ngục mới được cất lên tiếng khóc chào đời chốn dương gian, lại được nhìn thấy ánh quang minh. Trong Tam Tụ kinh chép: “Con người ban đầu, Tánh vốn là thiện”. Chúng ta từ vô thủy kiếp đến nay, tạo ra tội nghiệp đều là do tập tánh đắm nhiễm, chẳng phải là bản tánh vốn có. Cho nên thân người khó được, mà nay ta đã được. Phạt pháp khó nghe, mà nay ta đã nghe. Tha thiết trông mong mọi người phải nên trân trọng, giữ gìn thân này, chớ để luống qua, và đừng tạo nghiệp luân hồi sanh tử nữa.

CẦU NẠI HÀ

Sau khi ra khỏi địa ngục, bước lên cầu Nại hà, rồi cứ nghiệp mà lưu chuyển, hoặc khổ, hoặc vui, hoặc đọa vào súc sanh ngã quỷ,

hoặc được làm người, tất cả đều là sanh tử luân hồi chịu vô lượng vô biên thống khổ, mãi mãi không có ngày giải thoát. Cầu Nại Hà là cửa ải vào ra địa ngục, trên cầu trơn trượt khó đi, dưới cầu là dòng sông máu đầy nhưng rắn độc, thú dữ vong hồn rất khó mà qua. Nếu người làm nhiều việc thiện thì qua dễ dàng, còn kẻ làm ác thì rơi xuống. Nhưng than ôi muôn người không được một, mãi mãi luân hồi trong ba cõi.

THÂN NGƯỜI KHÓ ĐƯỢC, PHẬT PHÁP KHÓ NGHE

Phật dạy: “Thân người khó được giống như rùa mù gặp bông cây nổi”. Ý nói thân người ngàn năm khó gặp được, nên phải trân quý mến tiếc, làm người cho đàng hoàng. Trong sáu nẻo luân hồi thật quá khổ sở, có muôn loài chúng sanh trầm luân vô thỉ vô

chung, vậy mà mê mờ không biết. Ngày nay được nghe Phật pháp, dường như một ngàn năm ở trong căn nhà tối, được tia sáng xuyên vào, cần phải nên nắm bắt cơ hội, dốc lòng tu tập mới có thể mãi mãi thoát khỏi sanh tử luân hồi.

QUI VƯƠNG VÂY CÀNH LIỄU, CÁC HỒN ĐI ĐẦU THAI

Qui Vương vây cành dương liễu xong thì cả ngàn vạn quỷ hồn tuân tự lưu chuyển theo biển nghiệp hoặc làm người, hoặc làm súc sanh: bò, ngựa, dê, chó, gà, heo, hoặc làm loài cầm thú, các loài bò bay cửa động... lại chịu luân hồi vô tận.

UỐNG XONG CÀNH VONG HỒN MỚI BẮT ĐẦU BƯỚC LÊN ĐƯỜNG LUÂN HỒI

Quý hồn uống xong Cành Vong Hồn, người hiền sau khi uống thì đầu thai làm người, lại càng được thông minh, mạnh khỏe; kẻ ác sau khi uống thần trí mờ tối, mệt nhọc suy nhược, đây là khiến cho họ có cơ hội làm lại cuộc đời để chịu trả báo.

VỌNG HƯƠNG ĐÀI

Trên Vọng Hương Đài 800 dặm, toàn là kẻ chấp mê chẳng ngộ. Bấy giờ, Vua Diêm La khai ân lớn truyền lệnh hai sứ giả Ngư Đầu Mã Diện áp giải các linh hồn đến Nguyệt Kính

đài để soi tội phước. Người lương thiện thì không cho bước lên Vọng Hương Đài, người tội phước bằng nhau thì cho đầu thai. Kẻ tội nhiều thì đày vào ngục. Nẻo luân hồi muôn dặm xa xăm có cả hàng tôn giáo nhân sĩ, sĩ nông công thương ...đủ các ngành nghề. Than ôi quê hương ta nơi nào, chốn này chỉ nghe thấy cảnh kêu la hành phạt, muốn quay đầu nhưng nào kịp nữa.

MẠNH BÀ ĐÌNH

Tụng kinh tạo nghiệp, trước tiên áp giải đến Mạnh Đình để đăng ký Bộ Ngọc Lịch chép: “Phàm tội nhờn, lúc sanh tiền chuyên tụng kinh trì chú nhưng tạo nhiều tội nghiệp, sau khi chết vua Diêm La khó mà phán xét tội hình. Vì vậy trước hết phải áp giải họ

đến Mạnh Bà Đình cho uống Vong Hồn Thang (canh vong hồn, cháo lú) liền cho đi đầu thai, lại khiến cho họ chết yếu và khiến quên hết kinh chú mới có thể trị tội được. Lại chép: Ngọc Hoàng Thiên Tôn phong cho Mạnh Bà làm thần ở u minh, xây dựng Khu Vong Đài, phàm kẻ đi đầu thai chuyển thế đều phải đi đến Khu Vong Đài uống tô canh này để cho quên hết chuyện đời trước sau đó mới cho tái sanh.

THÂN NGƯỜI KHÓ ĐƯỢC

Danh sách luân hồi nhiều nhất là thai noãn thấp hóa, những hồn được đầu thai làm người là ít hơn cả. Quý vương kiểm tra danh sách đầu thai toàn là súc sanh, ngựa quý thì nhiều, khắp nơi toàn là da của súc sanh, được thân người thì quá ít ỏi, để cho ta thấy rằng được thân người là khó!

SIÊNG TU MUÔI ĐIỀU THIỆN ĐƯỢC SANH THIÊN

**Người không đủ phước
vãng sanh Cực Lạc, nhưng do
một đời tu thiện tích đức, khi
lâm chung cũng có thể vãng
sanh lên cõi trời hưởng thọ
phước báu. Nhưng tối thiểu
phải đầy đủ mười điều thiện.**

Mười điều thiện là gì ?

- 1- Không sát sanh**
- 2- Không trộm cắp**
- 3- Không tà dâm**
- 4- Không nói dối**
- 5- Không nói thêm bớt**
- 6- Không nói lưỡi đôi chiều**
- 7- Không nói lời thô ác**
- 8- Không tham,**
- 9- Không sân,**
- 10- Không si mê**

THỌ TRÌ NĂM GIỚI SẼ ĐƯỢC THÂN NGƯỜI.

Phật dạy: “Một khi mất thân người, muôn đời khó gặp lại”. Vậy thì làm thế nào để được tái sinh làm người? Điều kiện cơ bản là phải thọ trì năm giới.

Năm giới tức là:

- 1- Không sát sanh**
- 2- Không trộm cắp**
- 3- Không tà dâm**
- 4- Không nói dối**
- 5- Không uống rượu**

Dù người giàu có hay nghèo hèn đều căn cứ vào việc làm lành dữ nhiều ít và phân định. Trong kinh Pháp Cú có câu: “Muốn biết nhân đời trước, đời nay chịu quả gì. Muốn biết quả đời sau, đời nay tạo nhân gì”.

TẠO MƯƠI ĐIỀU ÁC, HỒN ĐỌA ĐỊA PHỦ

Mười điều ác là trái với mười điều thiện đã nói trên. Kiếp người chỉ mấy mươi năm, trọn đời nếu không biết tu tập nghiệp lành, không rõ nhân quả sự lý, không biết tu nhân tích đức, bỗng dưng vô thường đến hồn đọa địa phủ, lúc ấy dù có ăn năn thì quá muộn màng.

**PHẬT A DI ĐÀ CÙNG CÁC THÁNH CHÚNG
TIẾP DẪN VẮNG SANH VỀ THẾ GIỚI CỰC LẠC.**

Điều quan trọng nhất của kiếp người, chẳng gì hơn là ngay trong hiện đời cầu được vãng sanh về Tịnh độ, mãi mãi thoát khỏi cái khổ sanh tử luân hồi. Thế giới Cực Lạc tây phương thanh tịnh thù thắng, nơi ấy do Đức Phật A Di Đà dùng đại nguyện lực không thể nghĩ bàn mà thành tựu được, với tâm bi nguyện cứu vớt tất cả chúng sanh lìa khổ được vui. Chỉ cần chúng ta dốc lòng tin tưởng, phát nguyện thực hành, thành tâm niệm Phật, đầy đủ ba món tư lương: “Tín, Nguyện, Hạnh”, nương lời Phật dạy mà hành trì, suốt đời phụng trì không thay đổi. Đến khi thân hoại mạng chung, nhất định sẽ được chư Phật, Bồ tát hiện đến tiếp dẫn. Bức tranh Nhân Quả biến tướng này khái thị:

“Niệm Phật lâm chung hiện bảo đài
Tràng phan bảo cái hư không bày
Di Đà, Thế Chí, Quan Âm thấy...
Chí thành qui hướng thấy Như lai”.

**Nguyện đem công đức này
Hương về khắp tất cả
Đệ tử và chúng sanh
Đều trọn thành Phật đạo**

TIÊU DIÊN ĐẠI SĨ

Đạo Tràng **Viên Giác**
Thực hiện